

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневник

на

59. заседание

Събота, 27 март 1943 г.

Открито в 16 ч. 50 и.

Председателствувал подпредседателят д-р Петър Къосеванов.

Секретари: Димитър Сараджов и Стефан Багрилов.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.		Стр.
Съобщения:			
Отпуски	1209	Говорили: Дично Тодоров	1213
Дневен ред:		Никола Мушанов	1214
Законопроекти:		М-р Добри Божилов	1215
1. За изменение и допълнение на закона за етажната собственост. (Второ четене)	1209	6. За изменение и допълнение на закона за временната трудова повинност. (Второ четене)	1218
Говорили: Никола Мушанов	1210	7. За учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в Университет „Св. Климент Охридски“ (Първо четене).	1220
Петко Стайнов	1210	8. За допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни за 1943 бюджетна година. (Първо четене)	1220
М-р д-р Константин Парцов	1211	9. За отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София, ул. Московска № 23. (Първо и второ четене)	1224
2. За допълнение на закона за гражданска мобилизация. (Второ четене)	1211	10. За възлагане на Министерския съвет уреждането на правосточненията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско параходно дружество — гр. Варна. (Първо четене)	1224
3. За изменение на чл. 591, алинея последна, от закона за гражданско съдопроизводство и чл. 101 от закона за нотариусите и околийските съдилища, които извършват нотариални дела. (Второ четене)	1211	Дневен ред за следващото заседание	1225
4. За допълнение на закона против спекулата с недвижими имоти. (Второ четене)	1212		
5. За народен заем. (Второ четене)	1213		

Председателствущ д-р Петър Къосеванов: (Звъни) Присъстват нужния брой народни представители. Обявявам заседанието за открито.

(Отсъствуваат народните представители: Александър Радолов, Атанас Ганчев, Атанас Цветков, Божил Працилов, д-р Васил Георгиев, Васил Цветков, Велизар Багаров, Георги Свиаров, Георги Чалбров, Георги Стоянов, Димитър Илиев, Дечко Тодоров, Еким Йотов, Екимов, Иван п. Анастасов, Иван п. Константинов, д-р Иван Йотов, Иван Гърков, Кирил Минков и Тотю Маров)

Председателството има да съобщи:

Решени са отпуски на: Александър Гатев — 1 ден, д-р Васил Георгиев — 2 дена, Филип Махмудиев — 1 ден, Васил Цветков — 2 дена, Велизар Багаров — 2 дена, Георги Миков — 2 дена, Георги Стоянов — 2 дена, Димитър Илиев — 2 дена, д-р Иван Йотов — 2 дена и Киро Арнаудов — 4 дни.

Постъпило е питане до председателя на Народното събрание от Петко Стайнов, народен представител от I Казанлъшка избирателна колегия, за недопущането разисквания по предложението за изказване недоверие на подпредседателя Пещев.

Постъпили са:

От Министерството на финансите — предложение за разрешаване износа за нуждите на кафе-ресторанта при Българския клуб в Солун, като се освободят от износно мито и други, хранителни продукти и инвентарни предмети.

От Министерството на финансите — предложение за освобождаване о. о. д-во „Победа“ от заплащане на вносни мита и др. за внасяните апарати и др. за филмоснимачна и кино-лабораторна дейност.

От Министерството на финансите — предложение за продължаване сроковете по някои вносни и временно износни декларации и

От Министерството на финансите — предложение за освобождаванекционерно дружество „Пирин“ от заплащане на разни такси.

Постъпилите предложения ще бъдат раздадени на г-да народните представители.

Пристигваме към точка първа от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на закона за етажната собственост.

Има думата г-н докладчикът.

Докладчик Жико Струнджен: (Чете)

„ЗАКОН
за изменение и допълнение на закона за етажната собственост

§ 1. Към алинея втора на чл. 4 се прибавя следното изречение: „По същия начин може да се раздели общият имот и по съдебен ред, ако отделните етажи или части от етажи могат да се използват самостоятелно, без неудобства, по-големи от обикновените“.

Председателствущ д-р Петър Къосеванов: Ще пристъпим към гласуване. Които приемат заглавието и § 1. моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Докладчик Жико Струнджен: (Чете)

„§ 2. Към чл. 24 се прибавя следната нова алинея: „Общото събрание, което трябва да избере първия управител или управителен съвет, се свиква от собствениците, които представляват поне половината от стойността на зданието. Ако такова мнозинство не може да се образува, всеки от собствениците може да иска от председателя на областния съд да бъде овластен да свика събраницето“.

Председателствущ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 2. моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Докладчик Жико Струнджен: (Чете)

„§ 3. Към чл. 33 се прибавя следната нова алинея: „Когато нарушението е извършено от наемател или от прието от него в имота лице, глобата по предходната алинея се налага на наемателя“.

Председателствущ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 3. моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме на точка втора от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на търговския закон.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик Жико Струнджев: (Чете)

„ЗАКОН

за изменение и допълнение на търговския закон

§ 1. В края на алинея трета от чл. 189 се прибавя следното изречение:

„Когато повече от половината от дружествените акции принадлежат на юридически лица, за членове на управителния съвет могат да бъдат избириани и неакционери“.

В началото на алинея трета от същия член пред думата: „Членовете“ се поставят думите: „Без съгласието на общото събрание“, а в края на същата алинея се добавя изречението: „В случая намират съответно приложение разпоредбите на алиней втора и трета от чл. 58“.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат заглавието и § 1, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Жико Струнджев: (Чете)

„§ 2. В алинея втора на чл. 191б думите „законният лихвен процент“ се заменят с думите „сконтовият процент на Българската народна банка“.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Жико Струнджев: (Чете)

„§ 3. В чл. 196, алинея четвърта, думите „както и на решението за одобряване на равносметката“ се заличават.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Жико Струнджев: (Чете)

„§ 4. Алинея трета на чл. 200 се изменя така:

Поне половината от управителите на дружествената фирма трябва да бъдат български поданици и от български произход“.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Има думата народният представител г-н Никола Мушанов.

Никола Мушанов: (От трибуцата) Г-да народни представители! Вземам думата по § 4, за да може да се уясни един въпрос, който аз съм повдигал и при други случаи.

В § 4 е казано: „...да бъдат български поданици и от български произход“. Понятието „български произход“ още не е определено у нас от законодателството. Понятието „български поданик“ е известно, но аз искам да знам какво значи „от български произход“, защото у нас има много почтени семейства, много добри граждани, които не са от семейства само от българи — на българици, женен за българка. Има женен българин за — оставям за еврейка — за румънка, за холандка, за французойка, за германка, за австрийка и пр. Децата от един такъв брак между българин по произход и чужденка по произход смятат ли се от чужд произход? Аз не ща тук пред вас да изброявам най-висши служби начело с хора най-почтени от чужд произход в смисъл, че техните бащи не са били българи, но са били натурализирани и техните синове отдавна са забравили, че са от чужд произход, от чужда народност, защото бащите им били такива. Имаме много такива видни семейства. Аз искам да спомена тук например случаи — може би той да не иска да го споменавам, но аз ще го кажа — с дъщерята на г-н Цанков, която е женена за г-н Гелч, син на един мой добър приятел от Русе — Гелч — германски поданик, натурализиран български поданик. Децата на това семейство ще бъдат ли от български произход, защото майка им е българка, а баща им е чуждеец, който е приел българско поданство и се е натурализиран? Може ли на тези деца, които се възпитават в българска среда — майка им е българка — простили се веднъж завинаги с чуждото поданство, да им сложим петно, че са от чужд произход, да не получат в българската държава облагате на българските поданици от български произход, да ги третираме като от чужд произход? Аз имам мой много близък, женен за холандка, на синовете на когото никога не иде на ума даже да се смятат, че не са българи. Те са родени в България, възпитани са в България, женени са за българки и са на висши служби днес. Нима неговото потомство, неговите деца не трябва да ги смятаме, че са от български произход, та да не им дадем равни права с българите? Мене ми се чини, че ще направим много голяма грешка.

Независимо от туй ние не знаем кое поколение ще смятаме, че е българско, от български произход. Представете си, че трябва да отидем едно-две поколения назад. Аз мога да ви уверя, че в България ще намерим с хиляди фамилии, в които, като минете едно поколение назад, ще видите, че дядо им е арнаутин или друг. Имаме албанци, преди освобождението дошли тук, на които синовете днес са български поданици, у които няма и помен, че са от албански произход. Имаме румънци покрай Дунавския бряг, имаме гърци из Тракия и други места. Ние не сме определили от кое поколение насам потомците ще се смятат от български произход, когато майката и бащата са от друга националност, за да имат права на българи. Никъде нямаме определение на понятието „български произход“ — що значи то.

Аз говорих по-рано за него и пак ще спомена, за негова чест, защото е прочитан от всички: нашият начальник-шаба на армията, на когото баща му е чех. Да не говоря за произхода на по-висши лица, които нямат български произход.

Правим понякога безогледни работи, които човек не може да си обясни как са минали през Народното събрание.

‘Ето защо’ аз бих желал това понятие „от български произход“ да се определи. Аз разбираам, че бе вмъкнато в бурята против евреите изразът „от еврейски произход“ в някои закони, но понятието „от български произход“ засега много почтени хора, много български граждани, които са един от най-преданите, най-родолюбивите. Няма защо върху тях или върху потомството им, върху децата им да оставим тая сервитута — че те не са от български произход и не могат да се ползват от същите права, с които се ползваме ние, които сме от български произход.

Затуй, г-н министре на правосъдието, би трябвало да се определи това понятие „от български произход“. Мене ми се чини, че няма спасност, ако считаме от български произход потомството на българи, женени за чужденки, и даже ако считаме за такива деца на чужденци, натурализирани се в България, щом тия деца са български поданици. Няма защо да остане върху тях петното, че не са от български произход, следователно да не ги считаме, че са като нас, които имаме истински български произход, и да не се ползват че от правата, които имат българските поданици като нас.

Затуй ми се чини, че или трябва да махнеме тия израз, защото няма опасност, ако се махне, или, ако е политика на българската държава такива хора да не се назначават на служба, тогава тая мярка да се приложи по административен ред от правителството, което не иска да назначава такива хора. Но ние не можем да поставим това като законно постановление и такива хора да ги изключим от стопански и обществен живот и от службите на българската държава.

Мене ми се чини, че въдъръстът е сериозен и не трябва в закона току тъй да поставяме този израз, без да му дадем определение.

Аз взех думата само да помоля г-н министра на правосъдието да отговори. Ако е за предложение, правя предложение, думите „от български произход“ да се изхвърлят. С това няма да се наложи законът. Напротив, ще дадем удовлетворение на ония, върху които иначе ще хъвърлим петно или ще извършим несправедливост спрямът, която те не заслужават, като ги счетем, че не са българи.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Има думата народният представител г-н Петко Стайнов

Петко Стайнов: (От трибуцата) Г-да народни представители! Аз се присъединявам на пътно към думите, които моят уважаем другар и колега г-н Никола Мушанов изказа тук.

Действително понятието „лица от български произход“ би трябвало да бъде добре определено, за да не създадем нещастни случаи между нашите най-близки и познати български поданици и да не ги поставим в положение на унизиране или в положение на неизпълнено ползване от правата, предвидени за цялостните български поданици.

Ето защо считам, че това понятие „от български произход“ трябва да бъде определено или в закона за българското поданство, като се каже там, че от български произход са тия и тия лица и така определено това понятие, да бъде възприето за цялото наше законодателство, или иначе ще трябва всеки закон да определя за своите нужди понятието „от български произход“. Задележете, г-да, че има понятия, които имат различна дефиниция в различни закони. Така е напр., с понятието чиновник. Всички знаем какво е „чиновник“, обаче у нас има три или четири дефиниции на понятието „чиновник“. Те са еднакво валидни, обаче всяка дефиниция е валидна само за закона, за който се отнася. Има понятие „чиновник“ по закона за държавните служители, по закона за пенсии, по наказателния закон — чл. 418. Всеки закон има своя дефиниция за „чиновник“. За да не стане така и с понятието „от български произход“, ако няма една обща дефиниция, която да се отнася за всички закони, налага се и в търговския закон да има текст: Лица от български произход по този закон се считат тия и тия. Така например има една наредба, издадена на 26 август миналата година по еврейски въпрос, в която, ни в клин, ни в ръкав, се определя кои лица са от еврейски произход и кои от български произход.

Ето защо моля г-н министра на правосъдието от името на правителството да заяви кои лица са от български произход, за да бъде това тълкуване автентично и да може да се приеме като общо за цялото законодателство.

Това е първата бележка, която искам да направя.

Втората бележка е във връзка с изменението на чл. 209. Доколко си спомням, тоя член се касаеще до капиталиите на дружествата, които трябва да принадлежат в по-голямата си част на българи.

Министър д-р Константин Партов: Да завършим най-напред с § 4.

Петко Стайнов: Искам да се изкажа сега по целия закон, за да не вземам думата втори път.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Нека се изкаже сега.

Петко Стайнов: За да не вземам думата втори път и за да имате възможност да отговорите, нека се изкажа сега.

Г-да! За да дадем български облик на индустрията и на търговията, г-н министърът предложи едно постановление в закона, по силата на което дружествата, на които по-голямата част от капиталиите са чужди, се поставят в особено положение. Право или криво, преди 2-3 месеца ние гласувахме това постановление. Няма да повторям какви бележки се направиха тогава и при какви обстоятелства стана гласуването. Знаете го всички, да не се спират на него.

Аз бих искал да знам и питам г-н министра: кое му даде основание сега да внася законопроект за изменяване на онова постановление, което се гласува по негово искане?

Министър д-р Константин Парсов: Ще отговоря.

Петко Стайнов: Ако се не лъжа, има някъде постановление — нямах възможност да направя справка — според което закон, гласуван в една сесия, не може да се изменя в същата сесия. Гласуваният закон трябва да се приложи, да се види какво сме събрали. Имам спомен, че има някъде такъв текст — че не може в една и съща сесия правителството да внася законопроект, с който да изменя закон, гласуван преди два-три месеца, в същата сесия, и че трябва да мине една сесия, за да видим в какво е грешката. Ако има особени съображения от държавно естество, които са накарали г-н министра да се пометне и да внесе този законопроект, аз го моля да каже кои са тия съображения.

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Има думата г-н министър на правосъдието.

Министър д-р Константин Парсов: Г-да народни представители! Сътвърдженнята, които изказаха уважаемите г-да Мушанов и проф. Стайнов, са прели всичко и наши съображения. Вие знаете много добре, че при гласуването на закона за изменение на търговския закон в съответния член бе постановено, че всички управители на едно акционерно дружество трябва непременно да бъдат българи по произход и български поданици.

Обаче трябва да забележа, че ние изпуснахме из пред вид дае международни конвенции, които запазват на съответните страни право на най-облагодетелствуваната страна, и като така не можем да лишим поданиците на тези страни от онези права, които имат българските поданици. Но, независимо от това, ние имаме предвид именно сътвърдженнята, които изказа г-н Мушанов. Ние искаме да улесним ония лица, при които има неясности в техния български произход, и да им дадем възможност да участват в бъдещето управление в далечно акционерно дружество. Ето защо ние изменяваме постановлението на § 4, като казваме: поне половината от управителите на дадено акционерно дружество трябва да бъдат от български произход и български поданици. Това значи, че останалата част може да не отговаря на тези условия, т. е., ако управителят е чужд, само единият трябва да има тези чисти качества, а другият може да бъде и чужденец по произход и с чуждо поданство, или ако е от български произход, може да бъде и чужд поданик.

Така што онова нечлобство, което се беше създало за някои управители, които не притежават тези две качества наедно, именно управители, които са от български произход и български поданици, се отстранява и те ще могат и в бъдеще да бъдат управители. Повтарям, ако такова лице е например гарант по произход, но български поданик, то също така ще може да бъде управител на дадено акционерно дружество. Так казвам, ако далечно акционерно дружество има двама управители, какъвто е случаят, който се визира от г-н Мушанов, вторият управител ще запази също така своето качество на управител на акционерното дружество, ако и да е качество на управител на акционерното дружество, ако и да е чужд произход и с чуждо поданство или само с едно от тези две качества.

Но казва се от г-н професор Петко Стайнов: дайте дефиниция кой е от български произход. Отговаряч: не е търговският закон, който трябва да даде отговор на този въпрос. Отговорът е даден в закона за българското поданство. Там се казва изрично кой е от български произход.

Г-да народни представители! Завършвам. Аз смяtam, че управителите на акционерните дружества извършват най-важната функция на същите и тази функция все пак трябва да поиндикира преди всичко на окото на българина, на показанияния по произход и по поданство българин. Ето защо аз ви моля да приемате: изменението така, както е предложено. (Ръкоплескане)

Никола Мушанов: Вие не отговарите на въпроса, който се постави: защо тези хора да не бъдат в другата половина управители: от български произход и български поданици?

Министър д-р Константин Парсов: Аз отговаря, г-н Мушанов. Зашто ние искаме безспорно поне половината от управителите да бъдат от български произход и български поданици.

Никола Мушанов: Но вие делите онези българи, които имат в семействата си някой чужденец.

Министър д-р Константин Парсов: Тези случаи, които се виждат от двамата говорили гостода, се срещат в големите дружества с годишен член на управител, най-малкото или повече от двама управители. В такива дружества вторият управител именно може да бъде и чужденец по произход и с друго поданство, а не българско или само с едно от двете качества. Така што неудобство няма да имаме. И аз казвам: това изменение именно се наложи, за да дадем възможност на тия господи, които се визират от г-н Мушанов, да запазят местата си.

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Ще гласуваме. Които приемат § 4, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Жико Струнджеv: (Чете)

„§ 5. Алинея последна на чл. 207а се изменя така:

„Независимо от законния резервен фонд, общото събрание може да реши да се отделят суми и за други резервни фондове, само

след като се предвидят за раздаване на акционерите дивиденти, равняващи се поне на сконтовия процент на Българската народна банка.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Ще гласуваме. Които приемат § 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието.

Докладчик Жико Струнджеv: (Чете)

„§ 6. В края на буква „б“, точка 5 от чл. 209, точката се заменя и се добавяят думите „или на дружество, чийто капитал в по-голямата си част принадлежи на чужди поданици“.

След точка 5 на същия член се добавя следната:

„Забележка. Разпоредбите на буква „б“ нямат приложение за съществуващите към 14 януари 1943 г. дружества с предимно чужди капитали.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Има думата г-н министър на правосъдието.

Министър д-р Константин Парсов: Ще отговоря на въпроса, който г-н Петко Стайнов повдигна във връзка с § 6. Знае се, че ние приехме, какво дружества с повече от половината дружествен капитал в ръцете на чужди поданици, трябва да бъдат прекратени. Обаче както изтекнали при приемането на закона, така и днес трябва да повторя, че ние трябва да уважаваме принципа на създаваните по аванса. Ние имаме няколко акционерни дружества с повече от половината чужд капитал. И казвам, от гледна точка на коректност в международните отношения, не е желателно шоу тази забрана, това прекърсяване на акционерните дружества да го искаме и за заварените такива. Повтарям, налага се заварените акционерни дружества, с повече от половината им капитала в ръцете на чужда поданица, да запазят своеот положение, защото те са вече така да се каже приобщени към нашата стопанска действителност и дават своя стопански принос. И най-важното — Даже от формална гледна точка ние трябва да спазим принципа на запазваните права и не е желателно да отнесем тази забрана и за заварените акционерни дружества.

Аз ви моля, г-да народни представители, да гласувате § 6 както се докладва. (Ръкоплескане)

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Ще гласуваме. Които г-да народни представители приемат § 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е окончателно приет.

Минавме на точка трета от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за допълнение на закона за гражданска мобилизация.

Моля г-н докладчика да докладва.

Докладчик Петър Михалев: Г-да народни представители! Законопроектът за допълнение на закона за гражданска мобилизация претърпя в комисията някои изменения и аз ще го докладвам заедно с измененията, така както комисията го е приела. (Чете)

ЗАКОН

за допълнение на закона за гражданска мобилизация

§ 1. След чл. 30 се прибавят:

Чл. 30а. Към лицата, гражданска мобилизираны, се прилагат съответно:

1. Законът за пенсии за инвалидност (чл. 1, буква „в“) ако не получават заплата, надница или възнаграждение и не подпадат по точка 2, и

2. Законите за общественото осигуряване.

Забележка. Временните работници, които се изключват от задължително осигуряване, когато са граждани мобилизираны, се осигуряват за случаи на злополука.

Чл. 306 За причинени щети на добърък, земеделски инвентар, превозни средства (коли обикновени, моторни коли, плавателни съдове и др.), иззети за нуждите на гражданска мобилизация, собствениците се обезщетяват по реда на закона за реквизицията и плавателника за прилагането му.

Оценката се извършва от околийската реквизиционна комисия, а там, където такива няма — от изпълнителните комисии при общинските управления.

Разпоредбите по чл. 30а и чл. 306 имат действие от 4 май 1940 г., като всички срокове, във връзка с упражняване на производствите от злополуката права, започват да текат от датата на влизането в сила на настоящия закон.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Ще гласуваме. Които приемат заглавието на законопроекта и § 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Михалев: (Чете)

§ 2. Чл. 44 се възстановява със следното съдържание:

Който, с цел да набави за себе си или за другого имотна облага, използува, по какъвто и да е начин, стопанското заруздание на страната и това може да се отрази на производството, снабдяването или цените на стоките, намиращи се под режим, ако не подлежи на наказание по други закони, се наказва с тъмничен затвор и глоба от 5.000 до 100.000 лв.

Ако имотната облага надминава 20.000 лв., наказанието е строг тъмничен затвор до 15 години и глоба от 50.000 до 250.000 лв., а в особено важни случаи — до животен строг тъмничен затвор и глоба от 100.000 лв. до 500.000 лв. или смърт.

В случаите на предходните алинеи чл. 50 от закона за осигузване на снабдяването и регулиране на цените не се прилага.

Предметите и стоките, които са служили за извършване на престъплението, се конфискуват."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Има думата народният представител г-н Стоян Никифоров.

Стоян Никифоров: Аз моля уважаемия г-н докладчик на комисията или евентуално г-н министра, ако обича, да даде едно тълкуване на понятието, да се изясни какво значи „запасяване до 20.000 лв.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Има думата г-н докладчикът.

Докладчик Петър Михалев: Г-да народни представители! В докладния § 2, чл. 44, не се говори за запасяване. Въпросът за запасяването се засяга в § 3, който още не е докладван. Г-н Никифоров! Ние още не сме дошли до § 3. Сега се докладва § 2.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Ще гласуваме. Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Петър Михалев: (Чете)

„§ 3. Чл. 45 се възстановява със следното съдържание: „Който по къкътъ и да е начин придобива, пренася или държи предмети или стоки с цел да ги препродаава не по установения ред, се наказва с тъмничен затвор.“

Ако стойността на предметите и стоките надминава 100.000 лв., наказанието е строг тъмничен затвор до десет години.

Предметите и стоките се конфискуват.“

Г-да народни представители! В първоначалния текст на законопроекта редакцията на този парagraf беше точно такава, за която говори г-н Никифоров, обаче в комисията тя се измени и, както виждате, тук не се говори за запасяване, а се говори за „който придобива, пренася или държи“. Така че аз смятам, че въпросът, който постави г-н Никифоров, не е уместен, и текстът на § 3 е ясен.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Ще гласуваме. Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Петър Михалев: (Чете)

„§ 4. След чл. 49 се прибавят:

„Чл. 49а. За кражба, извършена във време на тревога за защита от въздушно нападение или от жилище или люкчанско помещение на мобилизиран или повикан на временно обучение, или от жилище, обитателите на което са го напуснали във връзка с наредбите за запита от въздушно нападение, наказанието е до 15 години строг тъмничен затвор.

Ако стойността на откраднатата вещ наиминава 5.000 лв., наказанието е ложивотен строг тъмничен затвор или смърт.

Чл. 49б. За грабеж, извършен във време на тревога за защита от въздушно нападение, наказанието е спрям на чл. 394 — 15 години строг тъмничен затвор или ложивотен строг тъмничен затвор, а в останалите случаи — смърт.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 4, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Петър Михалев: (Чете)

„§ 5 В чл. 50 след „44“ се поставя запетая, а думите „и 46“, се заменят с „45, 46, 49а и 49б.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 5, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Преминаваме на точка четвърта от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение на чл. 591, алинея втора, от закона за гражданско съдопроизводство и чл. 101 от закона за нотариусите и оклийските съдии, които извършват нотариални дела.

Моля г-н докладчика да докладва.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

ЗАКОН

за изменение на чл. 591, алинея последна, от закона за гражданско съдопроизводство и чл. 101 от закона за нотариусите и оклийските съдии, които извършват нотариални дела

§ 1. В алинея последна на чл. 591 от закона за гражданско съдопроизводство цифрите „1% и 1/2%“ стават съответно „3%“ и „2 и 1/2%“.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат заглавието и § 1, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„§ 2. Алинея четвърта на чл. 101 от закона за нотариусите и оклийските съдии, които извършват нотариални дела, се изменява, както следва:

„За съдебните решения, които заместват договори за прехвърляне на собственост или на вещно право върху недвижими имоти,

с изключение на разделителните протоколи по дела за делба, се взема също по 2% от стойността на имота. Това място се събира при вписване на решението в книгите за вписване съгласно закона за привилегиите и ипотеките.“

След алинея четвърта на същия член се прибавя следната Задележка. При вписване на разделителни протоколи и на съдебни спогодби за делба, извършени преди влизане в сила на този закон, се събира 2% мято, като съделителят, който иска вписването, плаща само следното съврху стойността на него мято мято, а срещу останалите съделители оклийският съдия издава изпълнителен лист, въз основа на направленото от нотариуса разпределение на дължимото от тях мято. Това разпределение може да се обжалва задно с обжалване на резолюцията за издаване на изпълнителен лист пред областния съд, чието определение не подлежи на обжалване.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Второ четене на законопроекта за допълнение на закона против спекулата с недвижими имоти.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик Филип Махмудиев: Г-да народни представители! В този законопроект се направиха някои изменения, които ще ви съобщя при доклада на съответните параграфи. (Чете)

ЗАКОН

за допълнение на закона против спекулата с недвижими имоти.

Създава се нов § 1 със следното съдържание: (Чете)

„§ 1. След чл. 6 се прибавя следният нов чл. Ка:

„Български поданици, на които е прехвърлена собствеността върху недвижими имоти преди 23 януари 1942 г. (чл. 39 от закона за защита на нациите) от чужди поданици, придобили същия имот въпреки забраната да купуват и притежават недвижими имоти в определени населени места, стават собственици от дена на прехвърлянето.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат заглавието и § 1, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Филип Махмудиев: § 1 става § 2 (Чете)

„§ 2. След алинея първа на чл. 24 се прибавят следните нови алинеи:

„Договорът, чието вписване е поискано в срока по алинея първа, прехвърля правото на собственост, иако и вписването да е извършено след изтичане на този срок. Предявяните искови молби се вписват по реда на чл. 4 от закона за привилегиите и ипотеките. При уважаване на иска купувачът, в тримесечен срок от влизане на решението в законна сила, трябва да изпълни условията за извършване вписването на договора (чл. 26, алинея трета).“

Занапред искове по тоя член могат да се предявяват до изтичането на 5 месеца от влизането на този закон в сила.“

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Филип Махмудиев: § 2 става § 3. (Чете)

„§ 3. След чл. 24 се прибавят следните нови членове:

Чл. 25. Частните писмени договори за продажби или юбощания за пролажба на недвижим имот склучени до 6 декември 1941 г., прехвърлят правото на собственост от момента на вписването им по реда на чл. 1 от закона за привилегиите и ипотеките, ако при влизане на настоящия закон в сила купувачът се намира във владение на имота въз основа на договора и ако в двумесечен срок от тази дата поискано вписването.

Когато договорът за продажба или обещание за продажба се отнася за етаж или част от етаж и е склучен със строителя, който не е собственик на мястото, правото на собственост върху имота се прехвърля, при условията на предходната алинея, с вписване на този договор и на писменото съгласие, дадено от собственика на мястото спрямо строителя или купувача за прехвърляне собствеността на имота или на съответна идеална част от мястото.

Задележка. Счита се, че купувачът се намира във владение на имота и тогава, когато владението е отнето в изпълнение на решение, издадено по дело, подлежащо на спирание, съгласно XI постановление на Министерския съвет от 26 декември 1942 г.

Чл. 26. Вписването се извършва, ако купувачът потвърди лично и писмено пред нотариуса, че се е намирал във владение на имота при условията на чл. 25 и че договорът — при липса на доказателна дата — е склучен пореди 6 декември 1941 г. Съгласието на собственика по чл. 25, алинея втора, не се нуждае от достоверна дата.

За чисточистта на даденото потвърждение купувачът отговаря по чл. 193, алинея трета, от н. з.

Заедно с молбата за вписване, купувачът внася определените от нотариуса мята, герб, берии и такси за прехвърлянето на имота и за извършване на вписването и влага в Б. з. и к. банка на името на продавача юная част от цената, която трябва да се плати при извършване на продажбата по нотариален ред. Удостоверения за дължими данъци или други вземания на държавата или общностите, както и удостоверение по чл. 80 от закона за Българската земеделска и кооперативна банка не се изискват.

Чл. 27. Продавачът има право да иска от купувача платените за имота данъци от деня, в който последният е влязъл във владение на имота, но не и плодовете от имота за това време.

Чл. 28. Вписането не покрива нито лицата на условията по чл. 25, нито недостатъците на договора, нито неизпълнението на задълженията по него.

Чл. 29. Когато е продаден непокрит имот, продавачът може, в едингодишен срок от вписането, да иска заличаването му и присъаждане собствеността на имота, ако по занятие е земеделец и ако не притежава и при сключване на договора не е притежавал новече земя от посочения в чл. 781, точки 2 и 3, от закона за гражданското съдопроизводство размер и ако купувачът притежава новече от този размер земя или не е по занятие земеделец. При определяне размера на притежаваната земя се вземат пред вид и прехвърлянията, станали по силата на този закон.

Исковата молба подлежи на вписане по реда на чл. 4 от закона за привилегиите и ипотеките. Придобитите от трети лица права върху имота преди вписането се запазват.

В случаи на алинея първа купувачът може да задържи имота до заплащане дължимите по договора суми, направените подобрения и разноските по вписането.

Чл. 30. Извършеният съгласно членове 24 и 25 вписания имат действието, предвидено в чл. 1 от закона за привилегиите и ипотеките.

Независимо от реда на вписанятията, правото на собственост между купувачи по частни договори за продажба или обещания за продажба на етажи или части от етажи, сключени от 1 януари 1940 г. до 6 декември 1941 г., се определя съгласно алинея четвърта на чл. 24.

Чл. 31. Купувачите, правата на които се ureждат по този закон, ако договорите им имат достоверна дата, съгласно чл. 260 от закона за гражданското съдопроизводство, имат право на задържане, до заплащане на платената цена и подобренията, срещу лицата, които до 30 декември 1942 г. са придобили собствеността на имота по договор от същия праводател, като са знаели, че купувачът е склучил договор по чл. 25 и се е намирал във владение на имота.

Придобиването на всични права от такива недобросъвестни трети лица, станало след тази дата до вписане на договора, не може да се противопостави на купувачите, чийто права се ureждат по този закон.

Чл. 32. След изтичането на срока по чл. 25 всяка една от страните може да иска възстановяване на производството по делото, спрямо съгласно XI постановление на Министерския съвет лото, спрямо съгласно XI постановление на Министерския съвет от 26 декември 1942 г. („Държавен вестник“, бр. 269, от 30 декември 1942 г.). В първото заседание след възстановяване на производството може да се направят искания и възражения и да се поискат доказателства във връзка с този закон. Ако пред Върховният касационен съд се представят доказателства, че вписането е извършено, той обезсилва обжалваното решение и върща делото за ново разглеждане. Когато искът бъде отхвърлен на основание извършено вписане на договора, разноски по делото в полза на ответника не се присъждат.

Производството по делото се унищожава и издадените по него решения се обезсилват, ако не бъде поискано неговото възстановяване в течение на една година от изтичане на срока по чл. 25.

Чл. 33. Изкупуване по закона не се допуска относно имоти, собствеността на които е придобита по реда на членове 24 и 25.

Ограниченията, предвидени в глава I, намират приложение и спрямо изкупувачите по искове, представени пред влизането на този закон в сила.

В първата алинея на чл. 25 думата „двумесечен“ се заменя с думата „тримесечен“ и в края на същата алинея се добавя изречение: „Този срок е шестмесечен за лица, намиращи се в чужбина при влизане на настоящия закон в сила.“

„Забележка“ става „забележка I.“

След „забележка I“ се прибавя нова „забележка II“ със следното издържане: „Ограниченията по глави I до III не се отнасят за договорите по членове 24 и 25.“

В чл. 26, алинея трета, след думите „Б. з. и к. банка“ се добавят думите „или в Банка „Български кредит.“

Чл. 29 се заличава.

Чл. 30 става чл. 29.

Чл. 31 става чл. 30.

Първата алинея на този член се изменя така:

„Купувачите, правата на които се ureждат по този закон, с изключение на случаите по чл. 29, алинея първа, ако договорите им имат достоверна дата, съгласно чл. 260 от закона за гражданското съдопроизводство, имат право на задържане, до заплащане на платената цена и подобренията, срещу лицата, които до 30 декември 1942 г. а за етажи или части от етажи — до 11 април същата година са придобили собствеността на имота с нотариален акт от същия праводател, като са знаели, че купувачът е склучил договор по чл. 25 и се е намирал във владение на имота.“

В алинея втора думите „тази дата“ се заменят с думите „тези дати.“

Чл. 32 става чл. 31.

Чл. 33 става чл. 32.“

Председателствующий д-р Петър Късеневанов: Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Филип Махмудиев: § 3 става § 4. (Чете)
„§ 4. Членове 25—30 включително съответно членове 34—39.“

В този параграф цифрите „34—39“ се заменят с цифрите „33—38.“

Председателствующий д-р Петър Късеневанов: Които приемат § 4, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Преминаваме към следващата точка, шеста, ют дневния ред:

Второ четене на законопроекта за народен заем.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Г-да народни представители!
В четири последователни заседания комисията по Министерството на финансите разгледа обстойно законопроекта за народния заем. Направиха се съществени поправки в него. Ще ви докладвам законопроекта така, както се приеме от комисията, в окончателния му вид. (Чете).

ЗАКОН за народен заем

ДЯЛ I

Глава I

Общи условия

Чл. 1. Разрешава се на министра на финансите да сключи народен заем за посрещане част от извънредните разходи на държавата.“

Председателствующий д-р Петър Късеневанов: Има думата народния представител г-н Дичо Тодоров.

Дичо Тодоров: (От трибуна) Г-да народни представители!
Вземам думата, за да кажа нещо във връзка с народния заем. Вярно е, че препоръките, които ще отправя към вас, сега няма да имат никакво значение, защото законопроектът е минал вече в комисията и сега тук ще трябва да се одобри на второ четене. Обаче това, което ще кажа, ще бъде по-скоро една препоръка към почиствателното правителство, когато законът бъде обнародван, да направи някои подобрения с министерска наредба или с министерско постановление, за да може реализирането на този заем да стане по-безболезнено.

Аз произхождам, г-да народни представители, от една окolia, където населението произвежда предимно зърнени храни — Провадийската окolia. Но, като споменавам Провадийската окolia, не искам да се огранича само с нейните граници. С чисто зърнени култури се занимава голяма част от населението и в Шуменската, Разградска, Варненска и Русенска окolina. Поради определените миналата година от Министерския съвет ниски цени на зърнените производстия, всички знаем колко евтино днес те се предлагат на пазара, респ. на Дирекцията за храноизнос, и какви аномалии се създадоха. Има такива фрапиращи примери, които са просто парадоксални. Например тая зима сламата се продаваше в нашата окolia по-скъпо, отколкото зърнените произведения. Вследствие на това спекулации и хора, които служат на черната борса, се опитаха да подмамят населението, което трябваше да предаде храните си на Дирекцията за храноизнос и се опитаха да го корумпират. Сега, в този момент, има разкрита една афера в моето село Вълчидол, резултат на такива опити да се подмами населението да не се подчинява на нареджанията на Министерския съвет и на Парламента. Първоначално населението беше се задоволило с определената му дажба от 400 грама, въпреки че тя беше крайно недостатъчна, и беше се отзовало на амела на правителството да даде храните си. Но както ви казах, контрабандисти са пресрещали населението и са го увещавали да не предава храните си на Дирекцията за храноизнос, а да даде известна част от тях на тези черноборсови агенти, като запази останалото количество за себе си. Населението, като не е знаело строгостта на законите, а от друга страна, за да може да си осигури по-охолно препитание по отношение на хляба, се е поддало и сега има няколко случаи, честни селяни да са вече кандидати за затвора само заради туй, защото са се хванали на тази въдица. Това е резултат, както казах, на много ниските цени на земеделските произведения. По този начин тези селяни са мислили да намерят възможност да увеличат своите доходи. Това са отделни случаи, които ще бъдат казанни според закона. Но общо взето населението в казанните окolia мъчно ще може да се отзове безболезнено на този вътрешен народен заем поради простата причина, че няма материална възможност. Когато ще бъде изчислено участието на земеделците в заема, те ще бъдат много затруднени, защото няма откъде да вземат пари. Аз препоръчвам на почитаемото правителство да намери възможност с една наредба към този закон, щото земеделците от тези окolia да склучат заеми, но с по-малко лихва, толкова, колкото те ще получат за участието си в народния заем. Това ще бъде едно улеснение и тогава по-безболезнено ще вземе участие в този народен заем населението от нашия край.

Създаде се, г-да народни представители, едно предубеждение, че в населението има много пари. Това може да е вярно за онези пунктове в нашата страна, където населението се занимава че с зърнени култури, а с по-доходни култури, както е например във винарските центрове, в овощарските центрове и в градинарските центрове. А има такива парадоксални случаи, за каквито аз слушах вече от много места. Например в Горнооряховска окolia хора без никакви имоти са имали възможност с труда си в странство да реализират хубави печалби и днес тези хора, когато бъдат обложени с вноски за народния заем, ще ги понесат безболезнено, защото нямат големи имоти, за да им бъдат изчислени големи вноски; те имат малко земя, а много пари. В нашия край е обратното: там ще видите земеделски стопани с доста големи пространства земя, обаче малко доходи поради определените ниски цени на зърнените храни. Като така, населението в тези окolia ще почувствува

много голяма тежест при реализирането на народния заем, ако не се вземат пред вид неговите възможности и не се направи нещо, което би облекчило положението му. Аз смятам, държавата няма да изгуби нищо от това, ако хората от тези краища изтеглят заеми от Земеделската банка, за които да плащат същата лихва, каквато ще получат от народния заем. По този начин населението с готовност и с радост ще участвува в народния заем. Защото наистина този заем днес е една държавна нужда. Ако той беше поставен на дневен ред при по-други, по-спокойни времена, може-би щеше да предизвика голямо негодувание в нашето население. Днес обаче ние чуваме как населението с готовност се отзовава за този заем. Аз съм имал случаи, когато пътувах, да дочувам разговори: много по-добре ще бъде да се прибегне към един вътрешен заем, отколкото към ново увеличение на данъците.

Един народен представител: Чл. 34 урежда този въпрос.

Дично Тодоров: Заемът, разбира се, е благоприятно обстоятелство за онези хора, които търсят начин да пласират своите пари. Това е подсигуряване на техните средства. Те ще ги внесат в държавния заем и ще си получават своята лихва. Обаче населението в тези краища, както казах, ще понесе много тягостно този заем, ако не се възприемат от юрисдикцията Министерски съвет препоръките, които отправих. Ако се възприемат, ще се даде възможност на населението в нашия край да вземе участие в този заем безболезнено.

Председателствующий д-р Петър Късевианов: Има думата народният представител г-н Никола Мушанов.

Никола Мушанов: (От трибуната) Г-да народни представители! Искам да се спра само на два въпроса. По един от тях говорих, като се изказах по принцип по законопроекта, но след това четох възраженията на г-н министъра на финансите и затуй исках да се спра сега на него. Аз повдигах въпроса, щото на ония, които са участвали в доброволния вътрешен заем, предшествуващ този заем, да се приспадне внесената сума по първия заем от възможните, които трябва да платят по втория заем. В комисията е направено едно изменение в смисъл, че тази сума, която едно лице е внесло по първия заем, ще се спадне от общата сума, на която би се изчислил имотът му, движим и недвижим.

Министър Добри Божилов: От масата.

Никола Мушанов: Да, от масата. Но, г-да народни представители, това няма абсолютно никакво значение. Представете си, че масата на един човек е оценена на един милион лева. Ако той е участвувал в първия заем с 150.000 лв., от масата ще съмъкнете само 150.000 лв. и ще остане да участвува в народния заем с проценти върху 850.000 лв. Това е нищо. Когато, ако се прихване първата сума 150.000 лв. среду сумата, която се дължи на оценената маса 1 милион лева, той ще е вече платил една много по-голяма сума и сега заемът няма да го засегне. Г-н министър на финансите още тогава възрази: виждам, че има справедливост в това предложение, обаче ще стане спекулация, първо, и второ, различни са условията на двата заема. Г-да народни представители! Аз не мога да скажа каква спекулация може да стане с облигациите на първия заем.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Безименно са.

Никола Мушанов: Макар че са безимени. Имаме един капитал от движимости и недвижими в страната X. От този капитал известен процент министърът на финансите иска да го вземе в заем. Това е положението. Взети са досега 8 милиарда лева, според думите на г-н министър на финансите, от които 5 милиарда от банкови и други учреждения и 3 милиарда лева от частни лица. Където щат да се представят тези облигации, то ще бъде все за да се изплати оная сума, която ще се плати по втория заем за определен капитал X, било в движимост, било в недвижими. Ама щели да минат от ръка в ръка. Където щат да минат, веднаж един платил с тях, веднаж излезли от неговата ръка, не може да се плати с тях втори път. Ако ги вземе друг, ще ги представи той, за да плати това, що дължи по втория заем. В края на краищата само 8-те милиарда лева, които веднаж са платени, няма г-н министър на финансите да ги вземе. Тогава ако ли 30 милиарда лева се предвижда, че ще постъпят от народния заем, ще постъпят само 22 милиарда лева.

Г-н министърът на финансите трябва да има пред вид друго едно нещо — моралитета, който държавата трябва да пази спрямо своите поданици. Аз съм държал винаги за туй. Не може държавата да се показва вероломна към поданиците си. Вие сами ходите или вие ще изпратиха като народни представители по села и градове да подканвате населението да записва за първия заем. Зная благодарността на г-н министър на финансите във вестниците, че народът се е отзовал на тази покана доброволно, значи, изпълнил е едно морално задължение към държавата, които го подканва да записва за заема. Какво ще си помислят тия данъкоплатци и български граждани, когато видят, че след като са били тъй добри и са се отзовали да запишат за заема, сега ще ги обложите два пъти повече, отколкото онези, които никак не са записали за първия заем! Поставете се в съвестта на тия граждани в България и ми кажете, няма ли да помислят, че са излягани. Ами че тия хора не ни требват само за днешния и за утешния ден, а ни трябват завинаги. Гражданството на България трябва да знае, че което се върши от държавата е нещо лоялно, чисто, честно. Аз мисля, че тези съображения не са маловажни.

Ние поставяме в много неблагоприятно положение тези добросъвестни хора, които дадоха доброволно лептата си за държавата, отколкото онези, които сега задължаваме да дадат лептата си. Мене ми се чини, че това е погрешно, г-н министре на финансите. В туй отношение трябва да се направи друго. Смятам, че не са пресилен аргументите, които ви давам.

Идвам на втория въпрос. По него г-н министърът на финансите, мисля, не ще намери, че мисля криво. В първата реч, когато говорих по принцип, поддържах, че трябва да е определена сумата на заема, който се прави. Аз не знам досега да е правен заем, на който да не е била определена сумата. Първият заем, доброволният, лървоначално беше определен на 5 милиарда лева, а по-дирго увеличихме на 7 милиарда лева. Всички заеми, които се сключват, имат определена цифра. Народното представителство иска да знае какви са нуждите на държавата, как ги приеменява съответният министър и в кръга на тези нужди, определени в една цифра, народното представителство гласува заем. При измененията, които са направени, при оценките, които са предвидени за имотите, mosto разбиране е, че по този заем няма да се получат по-малко от 30 милиарда лева. Министрите на финансите имат все един навик: когато убеждават, те винаги казват, че малки суми ще постъпят, а в края на краищата все се реализират по-големи суми. Аз не ги обвиням за това, че реализират по-големи суми, но ние сме народни представители и се питаме: защо да не се определи сумата на този заем? Ако държавата има нужда от 20 милиарда лева, да бъде 20 милиарда лева; ако има нужда от 15 милиарда — да бъде 15; ако има нужда от 30 — да бъде 30. Защото, колкото повече пари се дават на финансовия министър, толкова ръката му е по-широка и разходите стават винаги по-безконтролни. Каквото ще да ни казва министърът на финансите, това е истината. Ние даже без толкова много пари от заеми доста много разхищаваме, а когато имаме повече, още повече ще разхищаваме. Какви последици може да има, ако се определеше цифрата на заема? То е, че ако сумата на заема е по-малка, ние ще можем да премахнем някои от неговите тежки условия. Например вместо да вземаме двойно емълчната оценка на имотите, ще я вземем в един размер. Ако виждаме, че за някои този заем е тежък — например за онези, които имат недвижими имоти, а нямат средства, за да платят — ще облекчим и тях и законът щеше да стане по-лек, отколкото е сега. Следователно необходимо е да се определи сумата на заема, от която има нужда министърът на финансите.

Аз няма да засегна други въпроси, които не са за третиране тук. Например, че е опасно да се представя днес българският народ толкова богат, та държавата може да събира 30 милиарда лева от спестяванията му.

Прибирането на част от банкнотите — това е втората цел на г-н министър на финансите. Да се намали банкнотното обращение е може би основателно, но не може да се отиде до такива размери, парите в България да останат толкова малко, че да се затрудни стопанският живот, размяната и производството, за които са нужни пари. Няма защо държавата да се представя, че държи в ръцете си полсънката от парите на целия народ. Това е опасно. Когато народът е силен и богат, държавата винаги може в даден момент да иска от него част от средствата му, но тя не може да иска да вземе всички средства на народа си, да го обедини и да смята, че народът е богат, защото държавата разполага с повече милиарди.

Вие трябва да знаете, че ние разходваме досега много милиарди, голема част взети от заеми, за които плащаме и ще плащаме лихви. 1—1½ милиарда лева ще легнат върху бюджета и от този заем. Аз имам опит от миналото и знам тежки години, когато ние разходваме милиарди и милиарди, получени от заеми, лихвите на които трябваше да плащаме по-после, и бюджетът на държавните дългове постоянно се увеличаваше. За щастие сега сме по-нашцирко, но ще дойдат дни, когато ще бъдем по-натясно. Аз съм живял в такива години, когато цялата благодат, която сме милиари, че можем да получим от такива заеми, е рухвала.

Ето защо аз моля г-н министър на финансите да определи сумата на този народен заем. Аз мисля, че той може да направи това, както го направи при другия заем, защото иначе ще бъде много тежко. Вие, г-н министре, казахте, че ще бъде тежко, особено за селата, но аз мисля, че няма да бъде по-малко тежко и за градовете, когато вземате за база двойната емълчна оценка на имотите. Върно е, че стойността на недвижимите имоти в София се покачи много, но кой продава? Никой. Знаете, че покупко-продажбите са забранени. Горади това недвижимите имоти, като капитал, са една фикция, не представляват ликвиден капитал, не можеш да ги продадеш, за да вземеш пари. А ние в закона казваме, че емълчната оценка се удвоява. Ако имотът има емълчна оценка 1.000.000 лв., удвоява се на 2.000.000 лв. В София и в други градове има хора, които преди 20-30-40 години са си направили една къща за 50-60 хиляди лева и днес стойността на къщата е стигнала 1.000.000 или 2.000.000 лв., обаче сега те нямат средства да платят вносните по заема. Ако оценката на къщата се прави с оглед на получаваните наеми, на доходността, тогава е друго. Но има много имоти, които са недоходни и ще бъде много тежко за техните собственици да платят вносните си, понеже нямат пари. Върно е, че законопроектът е поправен в смисъл, че вносните по заема могат да се изплащат и с облигации. Не знам дали по закона ще се дават улеснения на гражданите, които нямат пари, да сключват ипотеки, за да си внесат вносните по заема, но ако им се правят такива улеснения, аз питам: ще плащат ли те разните такси, мита и други разноски по сключването на ипотеките? Ами че ако плащат разноски по ипотеките, това ще бъде много обременително за тези, които ще сключват ипотеки.

Еню Клянцев: Това е много важен въпрос.

Никола Мушанов: Тогава на какво ще заприлича тази работа! Вие знаете как се прави ипотека. Това ще породи голямо негодуване навред между гражданите. В такъв случай ще трябвало да кажете поне, че тия лица се освобождават от всички такси, мита и други разноски по ипотеките, които ще сключват.

Заключавам. Аз с мисля, г-н министре на финансите, че нарочният заем ще Ви даде много пари, макар да е разсрочен. Но не са сега времената да искам народът ни да обединява, а държавата да събира по-голямата част от парите на народа си.

Председателствуващ д-р Петър Кюсеинов: Има думата г-н министър на финансите.

Министър Добри Божилов: Г-да народни представители! Аз използвам думите, казани от г-н Мушанов, за да дам допълнително некои осветления, вън от тия, които дадох при първото четене на законопроекта, като некои от тях набързо само ще припомня.

Г-н Мушанов постави два въпроса. Втория му въпрос ще разгледам най-напред, като по-важен. Той каза: какъв е този заем, на който ние не знаем сумата, защо правителството не си направи една програма, да каже колко пари иска и съобразно с това да определи базата за участието в заема? Г-н Мушанов мисли — аз вярвам — добросъвестно, че заемът щял да даде 30 милиарда лева. Ако това обще възможно, да се определи сумата, бъдете уверен, г-н Мушанов, че то щеше да бъде направено. Но ако вземете всички закони за задължителни заеми във всички страни, Вие в никой закон няма да намерите фиксирана сумата на заема, защото никой управник не може да има точна статистика за недвижимите имоти, за капиталите, за стоките и за всичко, за да може да знае каква е общата маса, първо, и, второ, няма такава статистика, следователно няма да се знае как е разпределено това богатство, за да може, държейки сметка за принципа на социалната справедливост, който се дрока — всеки гражданин да плати според имуществото си — да се изчисли кой в коя категория ще попадне и каква сума ще трябва да внесе. Следователно ясно е за всички ви, че е неизвестно предварително да знаем каква сума ще се получи от този заем.

При приемането на законопроекта на първо четене аз казах, че, според възможните изчисления, които могат да се направят с най-голяма вероятност, въз основа на статистиката, която имаме, коя от по-рано, коя от по-късно, държейки сметка за нашата стопанска структура, заемът ще ни даде приблизително една сума 12—15 милиарда лева, не повече.

Г-н Мушанов зададе и друг въпрос: каките, казва, колко пари ще ви трябват? Кажете ми Вие, г-н Мушанов, за да Ви отговоря! Кой може да знае и кой може да каже как ще се развият работите, как ще се развият събитията? И защото не знаем, затова именно в чл. 7 на законопроекта е казано, че ако полученната сума не бъде необходима, правителството си запазва правото с предизвестие от един месец да конвертира предварително заема без всякакъв срок и да го върне. Такива са времената, които преживяваме, че никой не може да знае ще имаме ли нужда или няма да имаме нужда от повече пари и, ако имаме нужда; от каква сума и за колко време. Обстоятелствата в този момент са такива, г-н Мушанов, че не позволяват да отговоря на този Ви въпрос.

Никола Мушанов: Знаете ли някъде случай, държавата да е вършила предсрочно заем?

Министър Добри Божилов: Зная. Ако искате да знаете, без да се види много шум и без да го разправяме, аз направих некои конверсии по вътрешния заем от 8.600.000.000 лв. Където имаше бонове, аз ги конвертирах: ще плащаме 5% лихви за 15 години, вместо 6% за 7 години, както беше. Няма защо обаче да тръбя това и да го разправям.

Никола Мушанов: Конвертирахте вътрешния заем?

Министър Добри Божилов: Да, да. — По-нататък, по първия въпрос, който постави г-н Мушанов и по който е направено нещо в комисията. Той иска цялата номинална сума, която е записана по досегашния 5% вътрешен заем, да бъде спадната от задължителната сума за записване по новия заем, а не да се спада само задължително записаната по първия заем сума от масата, която трябва да се плаща от сегашния народен заем. Г-н Мушанов отстъпва, когато аз говорих при първото четене на този законопроект, обаче разбирам, че той е цел стеноGRAMата и е разбрали, че аз поддържам гледището, че в такъв случай ще стане спекула и че технически това е невъзможно. Защо? Защото по предишний заем е подписана сума 8.600.000.000 лв., обаче от тях автономните и обществените учреждения са записали близо 5 милиарда лева, а задължителната част по засма, именно 15%, върху резервите на акционерните дружества и 5% върху капиталите на тия, които водят търговски книги, физически лица или събиратели и командитни дружества, заедно със сумата, записана доброволно, възлиза всичко на всичко на 3.600.000.000 лв.

Най-вероятното предположение е, че произведението от новия заем няма да бъде повече от 15 милиарда. Ако възприемем туй, което г-н Мушанов препоръчва — да спаднем от този заем цялата сума, дадена досега по първия заем, 8.600.000.000 лв. — тогава ще става въпрос за 6—7 милиарда лева от новия заем — една незначителна сума, която не оправдава правенето на този заем. Освен това никак не е забранил на автономните и обществени учреждения, ако намерят, че е в тяхен интерес, да пуснат на пазара — там ще бъде спекулата, там, ще бъде освобождането от втория заем — част от облигациите по първия заем, да ги продават на некои лица, които те потърсят облигации от първия заем, за да запишат суми за

втория заем, защото признавам, че вторият заем е при по-тежки условия. Когато аз направих паралел между двата заема, изтъкнах, че първият заем е по-лек от втория — първият е за 15 години, а вторият е за 25 години. Облигациите по първия заем са „на приносител“ — всеки, който поисква, може да получи срещу тези облигации 80% от стойността им при 5% лихва — а облигациите по втория заем са поземни. Вторият заем цели едно блокиране на излишната покупателна сила, за да не стават онни лудории, в кавички, за които тук много се говори. Това е много важно. По тези съображения безспорно новият народен заем е по-тежък от първия. Но и по народния заем е предвидено за тези, които имат нужда от пари, да им се правят улеснения, като им се дава разрешение за превърляне или залагане на облигациите, при преценка.

Не знам дали г-н Дочо Христов в момента е тук, в залата — нека ме извини, че ще си послужа с неговото име — но завчера той ми каза: „Г-н министре! Собственишката банка ще даде съобщение, че всеки, който има нужда от пари за записване по новия народен заем, може да дойде в банката да му дадем облигации, без да му искаем поръччили и ипотека, ще му дадем облигации в размер 100% от сумата, която му трябва“. При тези улеснения, които ще се дадат на гражданите, изключени са тези трудности, които се изтъкват тук.

Аз изтъкнах няколко пъти, г-н Мушанов, че това е първото мероприятие от този род в нашата страна, че ние сме млада страна, с добро бъдеще, която ще има нужда западен да се развива, да се благоустрои, да засили индустрията, производството си и т. н. и следователно най-главната наша цел при прокарването на този заем — в който, както казах, ние влагаме само една предвидливост и предпазливост — е да бъде възприет той колкото се може по-леко, по-безболезнено от народа. Защото аз знам много добри принципи и много добри системи, които са се компрометирани у нас само затова, че са се правили опити да бъдат прилагани безгледно и преждевременно. Аз ще ви спомня в това отношение само опита на покойния министър на финансите Турлаков с прогресивно-подходнизи данъци. Какъв хубав социален принцип, каква хубава система се прокарваше, но тя се окарикатури и компрометира от самото начало, защото не беше добре организирана, не беше добре обмислена.

Най-голямото желание на правителството в сегашния случай е да прокара този заем най-безболезнено, с всички улеснения. И затуй, г-н Мушанов, вие основателно и добросъвестно казвате: дайте да спаднем всичко, което е записано по първия заем, от това, което се следва да се запише по втория заем. Уверявам ви, г-н Мушанов, че при мене има над 300 искания и препоръки по народния заем — когато се заговори за нещо ново, дават се разни идеи и препоръки. Обаче искането, с оглед на първия заем, е само в този смисъл, записаното да се декларира втори път. Искаме юспестовите, сиротските влогове и записаните суми по досегашния вътрешен заем от 5% да не влизат в масата на задължителното записване по новия заем, което ние възприемем за облигациите по вътрешния заем.

Искам да ви кажа още две думи, г-н Мушанов, и по казаното от вас, че не знаете да е правен заем, без да е определена сумата му. По целия свят всички задължителни заеми върху имотното състояние са правени така, без да е определена сумата, защото технически е невъзможно предварително да се фиксира сумата. За предварително знаене на сумата, както ви обясних, и дума не може да става. Но нека вземем първия, вътрешния 5% заем. Определена ли беше сумата по него? Определена беше на 1.800.000.000 лв. След това го увеличихме с 2.000.000.000 лв. и стана 3.800.000.000 лв., а след това тук се гласува, че заемът остава с неопределенна сума и се възлага на Министерския съвет, съобразно условията и обстоятелствата, да прекрати записванията по заема, когато намери за нужно. И в миналото е имало такива случаи. Такъв заем, с неопределенна сума, беше народният заем от 1921 г., пак през времето на покойния министър на финансите Турлаков, който заем, за съжаление, възприе всички агитации и всичкото канене на земеделското население, чиновничество и т. н. да записва суми, даде всичко 120.000.000 лв. Психологически моментът ли не беше добре избран, съзнание ли нямаше — не знам, обаче този народен заем тогава даде една сума, която просто никой не можеше да предположи, че ще се получи, без да беше определена сумата по заема.

С тези няколко осветления аз смяtam, че отговорих изчерпателно и на трите въпроси, които г-н Мушанов ми поставил. (Ръкоплескане)

Никола Мушанов: Ами да кажете нещо по въпроса за мита, такси и въобще разноските по склучването на ипотеки?

Министър Добри Божилов: Няма да става нужда от такива мита и такси, няма да дойде до такива мита и такси.

Председателствуващ д-р Петър Кюсеинов: Ще гласуваме. Които приемат заглавието и чл. 1 на законопроекта, както се докладваха, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете) „Чл. 2. Заемът ще носи 5% годишна лихва, пълтима годишно с купони или по сметка. Погасяването на заема ще се извърши в срок от 25 години, начиная от 1 октомври 1944 г., чрез годишни тегления по жребие при равни годишни флохи, съдържащи лихви и погашение. Първото тегление ще стане на 1 септември 1945 г. Надеждът на първия купон ще бъде на 1 октомври 1945 г., когато ще се плати и първото погашение на заема.“

Лихвата на сумите, внесени до 1 октомври 1944 г., ще бъде приста и ще се плати наведнаж.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 3. Срещу участието в заема се издават поименни облигации или по желание поименни удостоверения, заместващи облигациите.“

Облигациите ще бъдат в стойности, определени в хиляди лева. Текстът и формата им, както и отделните стойности, ще се установят от министра на финансите.

Прехвърлянето и залагането на облигациите може да става само с разрешението на министра на финансите или на упълномочено от него длъжностно лице.

Неизлезлите в погашение облигации се приемат без ограничение, по номиналната им стойност, за залог и гаранции във всички предвидени от законите случаи, както и вместо портфейл и суми по чл. 4, алинеи първа и втора, и по чл. 10 от закона за защита на спестовните влогове при частните банки.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 4. Облигациите и купоните се освобождават от всякакви сегашни и бъдещи данъци, такси и гербов налог.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 5. Купоните с изтекъл падеж и изтеглените в погашение облигации ще се плащат от Българската народна банка.“

Изплатените купони и облигации ще се изпращат от Българската народна банка на Главната дирекция на държавните и на гарантирани от държавата дългове, която следи за редовната служба по заема.

Представените за изплащане облигации трябва да бъдат придвижени с всички купони, падежът на които не е възстановен на определената за плащане дата. Стойността на непредставените купони се спада от капитала, който следва да се изплати на притежателя.

Непредставените за изплащане купони в продължение на 5 години от деня на падежа им се покриват с давност в полза на държавното съкровище. Този срок за погасените облигации е 15 години.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 6. Необходимите кредити за изплащане на погашенията и лихвата по заема се предвиждат всяка година в бюджета на Главната дирекция на държавните и на гарантирани от дългове“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 6, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 7. Държавата може да изплати предсрочно този заем по предварителна съгласие на заема, когато намери за добре, с предизвестие от един месец, публикувано в „Държавен вестник“.

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 7, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

Глава II

Участие в заема

Чл. 8. Задължени са да вземат участие в заема при условията, на дължове II и III от закона:

1) физическите лица, български поданици, които имат местожителството или местопребиваването си в страната или в чужбина; имуществата на членовете на семейството се събират в едно и общата стойност се взема като основа за определяне участието в заема. Под семейство се разбира съпругът, съпругата и непълнолетните деца към 31 декември 1942 г.

2) юридическите лица, които имат седалището си в България, както и клоновете на чуждестранните дружества.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 8, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 9. Дружествата в ликвидация (стъбъна, доброволна, обществена и пр.), както и дружествата в предпазен конкордат участват в заема като всички редовно работещи дружества. Обявяването в несъстоятелност физически и юридически лица не участвува в заема.“

Ако един юридическо лице премине в ликвидация по каквато и да е причина, за неплатените вноски отговарят ликвидаторите и

лицата, упоменати в постановленията на глава VII от закона за събиране на преките данъци и по реда на същия закон до размера на събралия суми.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 9, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 10. Имуществото на съпругата се прибавя към това на съпруга, освен ако те живеят разделено, по причина на бракоразводен процес, заведен преди 1 януари 1943 г. Съпругът и съпругата отговарят солидарно за вноските, всеки до размера на своято имущество.“

Имуществото на непълнолетните деца се прибавя към имуществата на родителите.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 10, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 11. От участието в заема са освободени:
1) всички държавни и държавно-автономни предприятия и фондове, държавните банки, Българската държавна лотария, участието на държавната в смесените предприятия, общините и предприятията им (респективно участията им в тях), училищните настоятелства и гарнизонните офицерски и подофицерски събраний;

2) дружествата, сдруженията, фондациите и касите, упоменати в чл. 2, т. 1, на наредбата-закон за данъка върху приходите.

3) чуждите държави за имуществата им в страната, техните училища и техните мисии в страната, дипломатическите им представители и консулски агенти и персоналът на признати чуждестранни мисии.“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

ДЯЛ II

ОСНОВА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ УЧАСТИЕТО В ЗАЕМА

Глава I

Общи разпоредби

Чл. 12. Участието в заема на физическите и юридически лица се определя от големината на имотното им състояние“

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 12, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 13. Физическите лица със свое и на семейството си имущество до 100.000 лв. включително се освобождават от участието в заема чрез имуществото си и не са длъжни да подават декларации, предвидени в чл. 23 от настоящия закон.“

За чисто имущество се счита общото движимо и недвижимо имущество, включително застраховките за живот, като от тези активи се спадат доказаните дългове.

Не се включват в имуществото: 1) покъщнината, мобилировката, накитите, облеклото, предмети на изкуството, предмети с археологическа стойност и библиотеките, доколкото не са обект на търговия; 2) домашните птици, дребният земеделски инвентар, кошерите и наличните земеделски произведения за семе и изхранване; 3) пожизнените ренти и пенсии; 4) облигациите от 5% вътрешен държавен заем от 1941 г. за народната отбрана.

Имуществото на събирателните дружества и на командитните дружества без акции се присичава, съответно на участието, към онова на всеки съдружник.

Имуществото, което е обременено с плодоползване, се счита за такова на собственика. В случай че плодоползвателят откаже, при поискване от собственика, да му авансира безлихвене необходимата за внасяне в заема сума, съответствуваща на стойността на имота, собственикът има право да отчужди или заложи предмети или части от това имущество.“

Един народен представител: Г-н министре! Бижутата изключват ли се или се включват?

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Не се включват. Бижутата, скъпоценностите, пръстените, обиците не се включват.

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 13, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 14. Като дългове, които подлежат на спадане от имуществото, се считат ония, за които лицето е отговорно като пряк дължник. Ако то е привлечено да отговаря наред с други лица за един дълг, от имуществото му може да се спадне само пропорционално с него.“

Не се считат за дългове по-специално:

- семейно-правните задължения за периодична издръжка;
- основният капитал на акционерните дружества, дружествата с ограничена отговорност и кооперациите;
- резервите им.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 14, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 15. Българските поданици, живущи в България или в чужбина (чл. 8, т. 1), включват в имуществото си и основа такъто имущество, което се намира в чужбина.“

Това предписание важи и за юридическите лица, имащи седалището си в България.

Забележка. Алинея първа не се прилага по отношение на преселниците по силата на Крайовския договор българи от Румъния. На последните ще се удържа, при излизането от Българската народна банка на суми, произлизации от трансфера на леи, получени от ликвидиране на техните имущества в Румъния, една част, изчислена степенно, което се предвижда в дълг III. Така удържаните им суми ще се изплатят с облигации от заема.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 15, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

Глава II

Правила за оценка на имуществото

Чл. 16. Сградите с местата, с изключение на изброените в чл. 3, точка „и“, на наредбата-закон за данък върху сградите постройки, се оценяват по оценката им по закона за данъка върху сградите, като тази оценка се удвоява.

За недовършените и неоценени до 31 декември 1942 г. сгради за оценка се взема костюмата стойност на мястото и постройката на 31 декември 1942 г., увеличена с 50%.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 16, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 17. Полските имоти се оценяват по последната оценка, която имат съгласно чл. 5, буква „а“, от закона за данък върху имоти, придобити по безвъзмезден начин, като тази оценка се удвоява.“

За имотите в присъединените през 1940 и 1941 година земи оценката не се удвоява.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 17, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 18. Стоките, вземанията и дълговете се вземат по стойността им в баланса на 31 декември 1942 г. Същото важи и за другите неупоменати в тази глава активи и пасиви.“

Машините и всички съоръжения към тях се оценяват по покупната им фактурна стойност.

Държавните ценни книжа се вземат по тяхната стойност към 31 декември 1942 г., определена от Министерството на финансите.

Акционите и дълговете, както и останалите ценни книжа, се вземат по декларираната от съответните предприятия стойност, определена съобразно оценките по този закон.

Всички акционерни дружества, командитни дружества с акции и кооперации са длъжни до 15 май 1943 г. да определят пътешествата стойност на акциите и дълговете си към 31 декември 1942 г. и да я обявят до същата дата в „Държавен вестник“, за да послужи за деклариране на притежателите на акциите и дълговете.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 18, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 19. Оценките на добитъка, едър и дребен, и на едрия земеделски инвентар се определят с наредба на Министерския съвет.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 19, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 20. По застраховките за живот се декларират внесените от лицата до 31 декември 1942 г. включително застрахователни премии, намалени с 20%.“

Не се декларира застраховките за живот, по които са внесени премии до горната дата само за първите три години или за по-малък период от време.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 20, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 21. За лицата, задължени да водят търговски книги, се взема за основа имущественото състояние до баланса за 31 декември 1942 г., коригиран съгласно предписаните за оценка по настоящия закон.“

За лицата, които не са задължени да водят търговски книги, се взема също за основа състоянието на имуществото към 31 декември 1942 г.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 21, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„ДЯЛ III

Размер на участието в заема

Чл. 22. За физически лица участието им в заема се пресмята по следната

ТАБЛИЦА

в процент от стойността на чистото имущество		
Имущество	лева	%
до —	100.000	—
100.001 —	300.000	2.
300.001 —	500.000	2.5
500.001 —	700.000	3.
700.001 —	1.000.000	3.5
1.000.001 —	2.000.000	4.
	2.000.001 —	4.000.000
	4.000.001 —	7.000.000
	7.000.001 —	10.000.000
	10.000.001 —	20.000.000
	20.000.001 —	50.000.000
	50.000.001 —	нагоре
		8.

Обяснителна бележка. Пресмятането по таблицата е степенувано. За всяка част от имуществото се изчислява предвиденият процент за тази част (например за частта от 1.000.001 до 2.000.000 лв. се следва 4%, или за тези 1.000.000 лв. участието ще бъде 40.000 лв.).

Многодетните семейства с повече от 3 деца и с имотно състояние, преценено по правилата на настоящия закон, до 3.000.000 лв., записват с 30% в по-малко от следуемите се по таблицата суми.

За юридическите лица, с изключение на събирателните дружества и на командитните дружества без акции, участието им, в заема, с оглед на имуществото им, съставлява 2% от чистото им имущество.

При изчислението на вносната за участието в заема сумите до 500 лв. не се вземат под внимание, а ония от 501 до 1.000 лв. се закръгляват на 1.000 лв.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 22, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„ДЯЛ IV

Внасяне на сумите по заема

Чл. 23. Сумите, които всяко лице, физическо или юридическо, е задължено да внесе по заема, се внасят в данъчното управление, а там, където няма такова — в общинското управление на 5 равни вноски, в следните срокове: до 26 юни 1943 г., до 20 юли 1943 г., до 20 октомври 1943 г., до 20 февруари 1944 г. и до 20 юни 1944 г. включително. Министърът на финансите може да нареди за някои населени места сумите по заема да се внасят в Българската народна банка или в пощенската чекова служба.

Едновременно с внасянето на сумата за първия срок се подава декларация по образец, определен от министъра на финансите, като вносители, които са задължени да водят търговски книги, са длъжни да приложат и по един препис от баланса си за 31 декември 1942 г.

За акции и дългове, чиято вътрешна стойност не е станала известна на деклараторите до края на първия срок, се допуска допълнително деклариране до края на следващия срок, като същевременно се внасят съответните 2/5 части от разликата в повече от участието в заема без глоба и без лишва за закъсление.

Подаването на декларациите и вносните на семейството се извършват от главата на същото, а в негово отсъствие — от съпругата или най-възрастния член.

Наследниците на лицата, починали между датата на влизане на закона в сила и 20 юни 1943 г. включително, са длъжни да подадат декларация в двумесечен срок от датата на смъртта на наследодателите им.

Когато е декларирано общо семейно имущество, облигациите, прещу внесените суми се издават в името на членовете на семейството пропорционално на тяхното собствено имущество при съответно окръгливане на сумите в облигации. В подадената декларация деклараторът посочва поотделно имуществото на всеки от членовете на семейството, както и дълговете им в облигации.“

Председателствующий д-р Петър Късеванов: Които приемат чл. 23, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

Чл. 24. При извънне, късно внасяне, недеклариране или при неправилно изчисление от задълженото лице на сумите по заема се прилагат разпоредбите на закона за събиране на преките данъци, доколкото те не противоречат на разпоредбите на настоящия закон. Отстъпка за предплатени вноски не се прави.

При продажби на недвижими имоти данъчната власт следи за обезпечаване внасянето на дължимите суми по заема и не издава бирническо удостоверение, докато не бъдат изплатени зачленените вноски и обезпечени предстоящите.

За неподаване на декларация от лице, което е било длъжно да подаде такава по този закон, се налага на виновното лице 20% глоба върху дължимата вноска по заема, като глобата се плаща здравно

бъс съответните вноски. Тази глоба се плаща независимо от дължимата лихва за закъснение по следващата заема.

Когато: 1) не е подадена никаква декларация, но се установи, че лицето е следвало да подаде такава и да внесе сумата по заема; 2) е подадена декларация, но лицето е декларирано по-малко имущество състояние от действителното; 3) е подадено декларации, но не е внесена в срок, която и да е било от частите на декларираната вноска по заема; за всяка закъснела вноска или част от нея се плаща лихва за закъснение 1% месечно, съгласно закона за събиране преките данъци."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 24, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 25. Невнесените в сроковете суми по заема от задължените лица се събират принудително."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 25, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 26. Проверката за правилността на изчисленията от вносищите размери на сумите, които трябва да внесат по заема, както и откриването че онези лица, които са се отклонили да направят вноски по заема, се възлага за градовете — на данъчните органи, а за селата — на общинските органи.

Нарушенията се констатират с акт, по който нарушилите са дължни в 14 дни да дадат възраженията си. След изтичане на срока на даване възражения се следва процедурата по наредбаград закон за данъка върху приходите. Издадените постановления в размер до 5.000 лв. включително не подлежат на никакво обжалване."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 26, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

ДЯЛ V

Разни разпореждания

Чл. 27. Всички държавни и обществени учреждения и всички частни предприятия и лица са дължни да дават незабавно на данъчните и общинските органи, натоварени с проверката на декларациите, исканите сведения за имотното състояние на задължените да участват в заема лица.

За неспазване на това задължение виновните се наказват с глоба от 100 до 10.000 лв., а служебните лица в държавните и общинските учреждения — дисциплинарио.

Констатирането на нарушението става с акт от съответния данъчен орган, а глобата се налага с заповед от министра на финансите, която не подлежи на обжалване."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 27, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 28. При поискване от данъчната власт задължените да участват в заема лица са дължни да представят номерически списък на притежаваните от тях ценни книжа (акции, облигации, бонове, съкровищни свидетелства и други подобни), както и да даят всички искани им сведения във връзка с проверката.

При проверките си данъчните органи могат да извършват такива по отношение на поименните ценни книжа (или които ще бъдат превърнати в поименни) и по регистрите на съответните дружества.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 28, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 29. Общинските органи са дължни да дават неотложно и бесплатно, при поискване от задължените да участват в заема лица, сведения за стойността на недвижимите им имоти. Общинските органи в селата са дължни да попълват декларациите на задължените да участват в заема лица. Застрахователните предприятия, каси и други подобни са дължни да дават своевременно исканите от задължените да участват в заема лица сведения за застраховките им и други подобни."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 29, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 30. Имотите на лица от еврейски произход, подлежащи на отнемане било поради отчуждаване, било поради конфискация, макар и да не са още отнети, не се считат за техни имущества. Облигациите, които ще получат срещу имотите си, не се считат за имущество, което се взема за основа за участие в заема."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 30, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 31. Недвижимите имоти, по които се води съдебен спор, ще се декларират от собственика по нотариалния акт, а ако няма такъв — от фактическия им владетел."

Движимостите и сумите и други, за които се води съдебен спор, ще се декларират от лицата, в които се намират.

Недвижимите имоти, продадени с частен акт, които са се намирали на 31 декември 1942 г. във владение на купувачите, се включват в имуществото на купувача и се декларират от него."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 31, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 32. При случаи, непредвидени в този закон, както и в случаи, при които биха се явили затруднения за финансовата власт, неоправдаващи загубата на време и труд, дава се право на министра на финансите да разрешава такива въпроси с оглед на едно разумно и целесъобразно уреждане."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 32, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 33. По въпросите, които ще се повдигнат във връзка с прилагането на закона, дава мнение комисията по чл. 118 от наредбата-закон за данъка върху приходите, засилена с главния директор на държавните дългове или неговия заместник."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 33, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

"Чл. 34. За прилагането на този закон и за улесняване чрез кретония лица и предприятия, които не разполагат с ликвидни средства, за да направят своевременно припадащите им се вноски по заема, ще се издаде наредба, одобрена от Министерския съвет."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 34, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Законопроектът е окончателно приет. (Ръкоплескане. Министър Добри Божилов благодари с поклон на г-да народните представители.)

Преинаваме на следващата точка, седма, от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на закона за временната трудова повинност.

Моля г-н докладчика да докладва законопроекта.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

ЗАКОН

за изменение и допълнение на закона за временната трудова повинност

§ 1. В чл. 3, след т. 7, се прибавя нова т. 8, със следното съдържание:

Участниците във войните на фронта — след навършване на 43 годишна възраст!, ако са редовни членове на Общия съюз на заснованото воинство.

В същия член забележка I се изменява така:

Трудовите войници, взети за 8, съответно за 12 месеца, които отбиват службата си с прекъсване или без прекъсване, се озовяват от временната трудова повинност само за годината, през които са навършили напълно службата си.

В същия член, след забележка I, се прибавят следните нови забележки:

Забележка II. Служилите по-малко от 6 месеца военна или трудова служба не се освобождават от военна трудова повинност.

Забележка III. Имащите право на освобождаване от временната трудова повинност са длъжни да го докажат до 30 ноември същата година, след което, ако не сторят това, откупите им се събират на общо основание.

Забележка II става забележка IV.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат заглавието и § 1, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

§ 2. Чл. 7 се изменява така:

Всяка година най-късно до 31 декември общините изготвят списъци на лицата, подлежащи на времenna трудова повинност през следващата година. Общините, които водят картотека, не изготвят тези списъци, но са длъжни да имат съответно попълнен опис на картотеката, в която се поставят и картоните на всички новозаписани."

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

§ 3. Чл. 12 се изменя така:

Отработването на временната трудова повинност става лично и трае непрекъснато 10 дни всяка година. Лицата, които се явяват на работа с кола, работят пет дни. Записаните в общините като крайно бедни работят като пешачи пет дни.

Отработването трябва да стане до 30 ноември.

В селата отработването е задължително за всички, с изключение на лицата, упоменати в чл. 16, и на определен от общинския съвет процент от подлежащите на временна трудова повинност, на

които ще се разреши да се откупят, ако сторят това до датата на започване работата от смяната им. От това право се ползват преди всичко неспособните за умствен и физически труд, които имат доход, а след това трудоловинчарите, които са предвили първи исканията си за откупуване.

За довършване на работи, които не търсят отлагане, подлежащите на временна трудова повинност могат да бъдат свикани и на извънредна времена трудова повинност не повече от 10, съответно 5 дни през годината. Свикването става по решение на общинския съвет, одобрено от министра на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

При бедствия: бури, наводнение, пожари, заснежавания на пътища и др., населението може да бъде свикано на извънредна трудова повинност не повече от 10, съответно 5 дни през годината. Свикването става по решение на общинския съвет, одобрено от областния директор.

Неявилите се на извънредна времена трудова повинност и в двата случая плащат откупа по членове 14 и 17, алинея трета.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 4. Чл. 13 се изменя така:

Отработването на временната трудова повинност става задължително в общината, в която подлежащият на временна трудова повинност е записан на постоянно местожителство. Това става задължително на датите, определени в годишния план.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 4, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 5. Чл. 14 се изменя така:

Подлежащите на временна трудова повинност, с изключение на посочените в алинея трета на чл. 12, могат, вместо да я отработят — да я откупят с пари.

Размерът на откупа се определя всяка година от Министерския съвет, в зависимост от плащаната средна надница за землени работи.

Чуждите поданици, подлежащи на временна трудова повинност, се откупуват във всячки случаи.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 5, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 6. Чл. 16 се изменя така:

Откупът е задължителен за всички служители и постоянни работници, подлежащи на временна трудова повинност, получаващи заплата, надница или друго възнаграждение (на парче) от държавни, автономни, общински, обществени учреждения и частни предприятия — работилници, кредитни учреждения, митни, търговски фирми, индустриски заведения и др.

Удържането става на два пъти — през месеците май и юни.

От постоянните и сезонни работници откупът се удържа през месеците октомври и ноември, ако дотогава не са отработили или плащали.

Забележка: Постоянни работници, по смисъла на този закон, са тези, които имат работнически осигурителни книжки за участие при фонда „Обществени осигуровки“.

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 6, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 7. Чл. 18 се изменя така:

Общините изразходват събраните от временна трудова повинност суми само за целите, определени в членове 1 и 15 на този закон, за покупки на строителни материали, инструменти и за организация на службите за временна трудова повинност в общините.

Разходването и отчитането на събраните откупи, лихви и недобори се извършва въз основа на протоколни решения на общинските управи, утвърдени от министра на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

Общините не издават удостоверения по чл. 92 от закона за събиране на преките данъци, без да е въчен откупът за временна трудова повинност.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 7, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 8. Чл. 19 се изменя така:

На служителите и работниците, упоменати в чл. 16, откупът се удържа при изплащане на заплатите и възнагражденията през указаните месеци и се внасят в общината, в която се намира учреждението или предприятието.

На лицата, които служат или работят в тези учреждения и предприятия, а са записани на постоянно местожителство в други общини, откупът не се удържа от платите, а самите лица са длъжни да го внесат в общината, където са записани на постоянно местожителство. Внасянето на откупа тези лица установяват с квитации, без каквито платите не им изплащат заплатите за следващия месец.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 8, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 9. Чл. 22 се изменя така:

Неудържаните до изтичане на определените срокове откупи се събират от виновните длъжностни лица, натоварени с удържането им: до 30 ноември с 10%, след това с 20% увеличение. Длъжностните лица могат да дирят откупа от преките длъжности, по без увеличението.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 9, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 10. В чл. 25 алинея първа се изменя така:

В края на всеки месец общините внасят всички събрани суми от откупът недобори, лихви, закъслели вноски и увеличения на откупите за съхранение в Българската земеделска и кооперативна банка — сметка „Временна трудова повинност“ на общината и се изразходват за целите по реда, определен в чл. 18.

За ненавременно внасяне на тия суми виновните длъжностни лица плащат лихва 1.5% месечно върху закъслелите вноски.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 10, както се докладва от г-н докладчика, с промените, които са направени в комисията, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 11. Чл. 26 се изменя така:

Контролните органи на временната трудова повинност са длъжни, поне веднажд� в годината, да проверят делата и сметките по временната трудова повинност на всички държавни, общински, автономни, обществени и частни учреждения и предприятия. В случай на констатирани нарушения и нередовности тези органи съставят актове.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 11, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 12. Чл. 30 се изменя така:

Лицата, които претърпят злополука по време и по повод отработването на временната трудова повинност, освен пенсията, съгласно наредбата-закон за пенсии за инвалидност, получават и еднократна парична помощ от предвидените по бюджета на Министерството за обществените сгради, пътищата и благоустройството суми.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 12, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 13. Чл. 33 се изменя така:

Размерът на помощта и обезщетението се определя по реда, указан в закона за обществените осигуровки, а на пенсийте — съгласно наредбата-закон за пенсии за инвалидност.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 13, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 14. Чл. 34 се изменя така:

По актовете, съставяни въз основа на чл. 26, министърът на обществените сгради, пътищата и благоустройството наказва пропините длъжностни лица с глоба до 2.000 лв.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 14, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 15. Чл. 36. Сумата 10.000 лв. се заменя с 5.000 лв.

В същия член точка 3 се изменя така:

„не отбие временната си трудова повинност до 30 ноември.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 15, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 16. В чл. 37 точка 2 се изменя така:

„състави неточни, неялни или неверни списъци, сведения и други книжа по временната трудова повинност.“

Председателствуващ д-р Петър Къосеванов: Които приемат § 16, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчик Спас Маринов: (Чете)

„§ 17. Чл. 38 се изменя така:

Предвидените нарушения по този закон се констатират с актове, съставяни от контролните органи по временната трудова повинност и от общинските органи, натоварени с провеждането ѝ.

Актовете се съставят в присъствието най-малко на един свидетел и се подписват от съставителя и наручителя. Отказът на наручителя да подпише акта се отбележва преди подписа на свидетеля.

Така съставените актове имат доказателствата сила до доказане на противното.

Съставяните актове, с които се констатирват нарушения по членове 34 и 35, се изпращат на министра на обществените сгради, пътищата и благоустройството или на натоварено от него лице, за из-

даване наказателна заповед, а тези актове, с които са констатирани нарушения по членове 36 и 37, се изпращат на съответните околийски съдии за възбуждане на наказателно преследване срещу виновните.

Наказателните заповеди, издадени за нарушения по членове 34 и 35, подлежат на обжалване по реда на книга шеста, глава чета, от закона за наказателното съдопроизводство.

Наказателните заповеди за глоби до 500 лв. не подлежат на обжалване.

По делата, образувани въз основа на този закон, министърът на обществените стради, пътищата и благоустройството се представлява от упълномощени от него длъжностни лица."

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат § 17, моля, да видят ръка. Министерство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Г-да народни представители! Г-н министърът на просветата предлага да прередим дневния ред, като точка 11 стане точка 8, а точка 8 стане точка 11.

Които са съгласни с това предложение за пререждане на дневния ред, моля, да видят ръка. Министерство, Събранието приема.

Преминаваме на точка единадесета, която става точка осма от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в Университета „Св. Климент Охридски“.

Които са съгласни да бъдат прочетени само мотивите на закона, моля, да видят ръка. Министерство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика да ги прочете.

Докладчик Марко Сакарски: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в Университета „Св Климент Охридски“

Г-да народни представители Вън от съмнение е, че грижите за нашето студентство представляват в прям смисъл важен обществен и държавен въпрос. Страната и народът ни са заинтересувани сериозно, бъдещите ръководители на техните съдебни и утрешни участници в конструиране на техния живот да бъдат добре подгответи, за да им служат както чрез професията си, тъй и чрез високо гражданско съзнание на дълъг към родината.

За да се постигне това, необходимо е да се организира академическият живот и научната работа на студентите чрез обширни грижи за тях в материално, здравно, учебно и обществено отношение. Това се налага повелително от обстоятелството, че при сегашните условия на живот нашият студент е изоставен без надзор, ръководство и подпомагане, поради което пилее своето време и сили през време на учението си и не спомага да се подгответи сериозно за това, което животът, обществото и държавата искат от него.

Голяма част от грижите за нашите студенти могат да се осъществят чрез учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в университета „Св. Климент Охридски“, който фонд да обедини съществуващите досега при университета „Болнична каса“, „Фонд студентски дом“ и някои други фондове, образувани от дарения на частни лица, като се прибавят и някои нови приходоизточници. По този начин грижите за нашите студенти ще се организират върху една по-широва основа, за да обхванат всички страни от живота на българската академична младеж. С това се цели да се съдейства за цялостното формиране на тая младеж и от нея да се направи една несломима правствена опора за нация и държава.

Като имате пред вид горното, надяваме се, г-да народни представители, че ще одобрите предложенията на вниманието ви законопроект, като гласувате за него.

Гр. София, 16 март 1943 г.

Министър на народното просвещение: проф. Борис Йоцов,

(ЗАКОНОПРОЕКТ

за учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в Университета „Св. Климент Охридски“

Чл. 1. При Университета „Св. Климент Охридски“ се учредява фонд „Подпомагане на студентите“.

Този фонд е юридическа личност.

Чл. 2. Целта на фонда „Подпомагане на студентите“ е да създаде на студентите от Университета „Св. Климент Охридски“ подлагоприятни условия за научна работа и академичен живот.

За постигане на тая цел фондът подпомага студентите в следните четири насоки: материални, здравни, просветни и обществени грижи.

Чл. 3. Фондът черпи средствата си от:

1) задължителна за всички студенти семестриална вноска при записването им в размер на 100 лв. за студентите, записани като бедни, и 500 лв. — за всички останали студенти.

2) ежегодни помощи по бюджета на Министерството на народното просвещение в размер най-малко на 3.000.000 лв. и на Министерството на вътрешните работи и народното здраве — фонд „Общество подпомагане“ — в размер най-малко на 2.000.000 лв.;

3) ежегодна помощ от „Фонда за научни цели при университета“ в размер 10% от годишния му приходен бюджет;

4) 50% от изпитните такси на студентите;

5) доходи от недвижими имоти и лихви от капитална на фонда;

6) други помощи, дарения и пр.

Чл. 4. Приходите от недвижимите имоти на фонда, както и съмите имоти, а така също и всички негови книжа и документи (чекови, срочни влогове, свидетелства, вносни листове) и други се освобождават от всякакви данъци, такси, гербов налог, мита, берии и други.

Чл. 5. Помощите, които фондът изплаща на студентите, се освобождават от каквито и да било данъци, такси, гербов налог, бери и други.

Помощите не подлежат също и на запор.

Чл. 6. Капиталът на фонда се внася задължително в срочни и български влогове в Българската земеделска и кооперативна банка или в Пощенската спестовна каса, или се влага в доходни имоти и в облигации на държавни или гарантирани от държавата заеми.

Чл. 7. Бюджетът на фонда се изработва от управителния му съвет в края на всяка календарна година и се одобрява от академическия съвет на Университета „Св. Климент Охридски“.

Чл. 8. Фондът се управлява от управителния съвет, състоящ се от ректора и проректора на Университета и трима преподаватели, избрани от академическия съвет, всеки за срок от 3 години. Ректорът на Университета е по право председател на управителния съвет. Той може да делегира правата си на един от членовете на управителния съвет.

В края на всяка година един от тримата преподаватели в управителния съвет излиза по жребие от него и се замества с нов, избран от академическия съвет; излезлият член може да бъде преизбран.

Чл. 9. Приходите и разходите, упражнението на бюджета, датата и годишният отчет на фонда се проверяват от комисия в състав: един от членовете на преподавателската колегия при Университета, посочен от академическия съвет, един съветник от Софийската областна сметна палата и квесторът — началник на бюджето-контролното отделение на Университета или негов заместник.

Резултатът от проверката на годишния отчет се докладва в академическия съвет и се одобрява от него. Отчетниците се отчитат пред академическия съвет и се освобождават от отговорност по доклад на контролната комисия.

Чл. 10. За прилагане на този закон се изработва особен правилник, който се одобрява от академическия съвет и се утвърждава от министра на народното просвещение.

Чл. 11. Този закон отменя чл. 284 от закона за народното просвещение, закона за фонда „Студентски дом при Университета „Св. Климент Охридски“, както и разпоредбите на чл. 323, алинея трета, от закона за народното просвещение за образуващие на фонд за даване премии на отличили се студенти.

Всички имущества на „Студентската болнична каса“ и на фонда „Студентски дом при Университета „Св. Климент Охридски“ се прехранят на „Фонда за подпомагане на студентите“.

Чл. 12. По решение на академическия съвет прехранят се като отделни фондове към „Фонда за подпомагане на студентите“ и се управляват от него и съществуващите при Университета други фондове, които не са обособени като юридически личности или нямат определено от учредителите им предназначение, или имат предназначение, което съвпада с целите на „Фонда за подпомагане на студентите“.

Председателствуващ д-р Петър Късеванов: Които приемат на първо четене законопроекта за учредяване на фонд „Подпомагане на студентите в Университета „Св. Климент Охридски“, моля, да видят ръка. Министерство, Събранието приема.

Преминаваме на следващата точка, девета, от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени хани за 1943 бюджетна година.

Които са съгласни да бъдат прочетени само мотивите на закона, моля, да видят ръка. Министерство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика на финансовата комисия да прочете само мотивите.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени хани за 1943 бюджетна година

Г-да народни представители! Както ви е известно, дейността на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени хани през последните няколко години се извършило много разрастна. Монополните артикули, с които по-рано тя търгуваше, се увеличили през това време няколкократно, а всеки артикул донесе и едно общо увеличение на работата в дирекцията.

Поради разрастване дейността на дирекцията, ръководството ѝ бе принудено да привлече на работа в дирекцията голям брой надничари, обаче трябва да се признае, че последните не са държавни служители по смисъла на чл. I от закона за държавните служители, нямат отговорността на последните, не се чувствуват здраво привързани към учреждението и работата им не е резултатна, сравнително с тая на държавните служители.

Налага се прочее да се даде на дирекцията един нов кадър от щатен персонал, който, от една страна, да се наложи с неподредената работа по администрирането на новите монополни артикули, а от друга — да направлява работата на необходими надничари, които са наети за отправление на общата служебна работа.

С изготвения законопроект за допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени хани за 1943 бюджетна година се предвижда един минимален брой ща-

тен персонал от 94 души, за който ще е необходим един кредит от 9.000.000 лв.

Горното като излагам, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате така изгответия и предложен ви законопроект, както и приложената към него обяснителна таблица.

София, март 1943 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни за 1943 бюджетна година

Чл. 1. Разрешава се допълнителен бюджетен кредит по § 1 на бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни за 1943 бюджетна година в размер на 9.000.000 лв., съгласно с приложената обяснителна таблица.

Чл. 2. Разходите по предметния допълнителен бюджетен кредит да се покрият от постъпленията, съгласно с чл. 8 от наредбата-закон за закупуване и износ на зърнени храни и чл. 3 от наредбата за разходите по бюджета на същата дирекция.

Обяснителна таблица

на допълнителния личен състав към бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни
за 1943 бюджетна година

Парagraf	Брой на служебните по бюджета за 1943 б.г.	Разрешени кредити по бюджета за 1943 б.г.	Наименование на службите и длъжностите	Страна и № на таблицата	Месечна основна заплата единому	Годишна заплата единому	Искат се кредити за всички за 1943 б.г. за 9 месеца
			II. ОТДЕЛ АДМИНИСТРАТИВЕН И ЗА СТОПАНСКИ ПРОУЧВАНИЯ				
			Бюро картотека				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
			Служба стопански проучвания и информация				
		1	Преводач на два езика	11—91	4.600	55.200	41.400
			Отделение постройки и поддържане дирекционни складове				
		1	Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
		5	Ръководители на служби	60—19	4.600	55.200	207.000
		8					374.400
			III. ОТДЕЛ СЧЕТОВОДСТВО				
			Отделение счетоводство				
		1	Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
			Бюро банки				
		2	Счетоводители I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	90.000
			Бюро счетоводна кореспонденция				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
		2	Счетоводители I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	90.000
			Бюро отчитане навла и превози				
		1	Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	45.00
			Отделение счетоводна контрола				
		1	Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	76.600
			Бюро счетоводна контрола				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
		2	Контрольори	49—22	4.200	50.400	75.600
		11					552.600
			IV. ОТДЕЛ БЮДЖЕТО-КОНТРОЛЕН				
		2	Контрольори по отчетността III—I ст.	37—1	4.600—5.600	55200—67200	90.000
		2					90.000
			V. ОТДЕЛ ЗЪРНЕНИ ХРАНИ				
			Бюро статистическо				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
			Бюро наряди				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
			Отделение счетоводно				
		1	Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	46.800
			Секция покупки				
		1	Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
			Бюро агенти и подпомагане				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
			Бюро дирекционни складове				
		1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400

Парраграф	Брой на служителите по бюджета за 1943 б. г.	Разрешени кредити по бюджета за 1943 б. г.	Брой на служителите по дан. борж. за 1943 б. г.	Наименование на службите и длъжностите	Страница и № на табелицата	Месечна основна заплата единому	Годишна заплата единому	Искат се кредити за всички за 1943 б. г. за 9 месеца
				Бюро изчисление лихви, магазинаж и комисии				
	1	1	1	Началник на бюро Счетоводител I кат., III—I ст.	10—70 12—124	5.600 4.400—5.200	67.200 52800—62400	50.400 46.800
				Секция продажби				
		1	1	Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Бюро изчисление бордера и меличари				
	1	1	1	Началник на бюро Счетоводител I кат., III—I ст.	10—70 12—124	5.600 4.400—5.200	67.200 52800—62400	50.400 46.800
				Бюро дирекционни складове и продажби на частни лица				
	1			Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Секция дирекционни складове и продажби на частни лица				
	1			Счетоводител II кат., III—I ст.	12—123	3.200—4.200	38400—50400	37.800
				Секция държавни доставки				
		1		Счетоводител II кат., III—I ст.	12—123	3.200—4.200	38400—50400	37.800
	14			VI. ОТДЕЛ МАСЛОДАЙНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ И ВАРИВА				684.000
				Отделение покупки				
		1		Бюро слънчогледово семе				
		1		Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Служба маслини				
	1	2		Началник на служба Началници склад I категория	60—36 59—14	7.000 4.400	84.000 52.800	63.000 79.200
				Служба ориз				
	1			Началник на служба	60—36	7.000	84.000	63.000
				Отделение счетоводно				
	1			Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
				Секция покупки				
	1			Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Бюро агенти, изчисления лихви, магазинаж и комисии				
	1			Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Секция агенти				
	1			Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	45.000
				Бюро дирекционни складове				
	1			Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Секция продажби				
	1			Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Бюро изчисление индустритали, търговска дейност и подпомагане				
	1			Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Бюро дирекционни складове и държавни доставки				
	1			Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Секция дирекционни складове и продажба на частни лица				
	1			Счетоводител I кат., III—I ст.	12—123	3.200—4.200	38400—50400	35.000
	14			VII. ОТДЕЛ ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА				728.000
	2			Експерти I катаг.	59—21	5.800	69.600	104.400
				Отделение памук, коноп и лен				
	1			Секция памук				
	1			Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Секция коноп и лен				
	1	3		Началник на секция Началници на складове II кат.	10—71 59—13	6.400 4.000	76.800 48.000	57.600 108.000
				Отделение предприятия				
	1			Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
				Отделение счетоводство				
	1	1		Началник на отделение Счетоводител I кат., III—I ст.	60—40 12—124	8.400 4.400—5.200	100.800 52800—62400	75.600 46.800

Параграф	Брои на служителите по бюджета за 1943 б.г.	Разрешени кредити по бюджета за 1943 б.г.	Брой на служителите по исп. бюджет. за 1943 б.г.	Наименование на службите и длъжностите	Страница и № на таблицата	Месечна основна заплата единому	Годишна заплата единому	Искат се кредити за всички за 1943 б.г. за 9 месеца
				Секция покупки				
		1	1	Началник на секция	70—71	6.400	76.800	57.600
				Бюро авизиране				
		1	1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Бюро клиенти, преходни сметки и др.				
		1	1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Секция продажби				
		1	1	Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Бюро клиенти				
		1	1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Бюро преходни сметки и др.				
		1	1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Счетоводител II кат., III—I ст.	12—123	3.200—4.200	38400—50400	35.000
		16		VIII. ОТДЕЛ ИНДУСТРИАЛНИ КУЛТУРИ И ОТПАДЪЦИ				778.400
				Служба отпадъци				
		4	4	Експерти I катег.	59—21	5.800	69.600	208.800
				Служба счетоводство				
		1	1	Началник на служба	60—36	7.000	84.000	63.000
				Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	50800—62400	46.800
				Секция покупки				
		1	1	Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	46.800
				Секция продажби				
		1	1	Началник на секция	10—71	6.400	76.800	57.600
				Счетоводител I кат., III—I ст.	12—124	4.400—5.200	52800—62400	46.800
		10		IX. ОТДЕЛ ТЪРГОВСКИ				527.400
				Служба износ и масла				
		1	4	Началник на служба	60—36	7.000	84.000	63.000
				Началници складове I кат.	59—14	4.400	52.800	158.400
				Счетоводство				
		1		Началник на служба	60—36	7.000	84.000	63.000
		6		X. ОТДЕЛ ИНСПЕКТОРАТ И КЛОНОВЕ				284.400
		5	1	Инспектори IV—I ст.	8—31	4.600—6.800	55200—81600	265.000
				Стенограф I кат.	12—115	4.200	50.400	37.800
				Отделение клонове и представителства				
		1		Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
				Отделение инспектори и ревизори				
		1		Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
				Бюро подобрени семена				
		1	1	Началник на бюро	10—70	5.600	67.200	50.400
				Счетоводител II кат., III—I ст.	12—123	3.200—4.200	38400—50400	37.800
		10		Стажанти за инспектори				216.000
					12—113	2.400	28.800	758.200
				XI. ОТДЕЛ СЪДЕБЕН				
		1		Отделение наказателно				
				Началник на отделение	60—40	8.400	100.800	75.600
		1		XII. СЛУЖБА КАСА				75.600
		1	1	Началник на служба	60—36	7.000	84.000	63.000
				Касиер I кат., III—I ст.	9—37	2.800—3.800	33600—45600	34.200
		2		А всичко за заплати				97.200
		94		За повишение за изслужени години, за преназначаване по-горен чин, степен и категория		949.800		
				12.5% и 7.5%, всичко 20% за пенсионния фонд		1.180.000		
				Всичко		7.080.000		
				Намаление чл. 5 от закона за бюджета на държавата за 1935 бюджетна година		580.000		
				Всичко		6.500.000		
				8% данък занятие		520.000		
				5% връхни		26.000		
				Всичко		546.000		
				Прочетното възнаграждение за посъпъване живота и месечно възнаграждение за деца		1.954.000		
				А всичко заплати по § 1 на бюджета		9.000.000)		4.950.200

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат на първо четене законопроекта за допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни за 1943 бюджетна година, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Преинаваме на следващата точка, десета, от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София, ул. Московска № 23.

Които са съгласни да бъдат прочетени само мотивите на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Моля г-н докладчика да прочете само мотивите.

Докладчик Димитър Марчев: (Чете)

МОТИВИ

към законопроекта за отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София, ул. Московска № 23

Г-да народни представители! Общоизвестни и всепризнати са ролята и заслугите на българското доброволчество в героичната борба на народа ни за освобождение и национално обединение.

Чипровци, Ниш, Бузлуджа, Волът, Панагюрище, Клисура, Батак, Перущица, Шипка, Сливница, Илинден, Шаркъй — имена светиня! — бележат светия път на съзнанието у българина за доброволно служение на народ и родина от по-ново време, за да намерим в юначеството и хайдутството от по-старо време, възлети от националния епос, далечните прояви на същото съзнание за доброволна саможертва.

За да дадем външен израз, от името на почти обединеното ни днес отечество, на нашата признателност и почит към подвига и заслугите на героичното българско доброволчество от миналото, който да буди и в съзнанието на идните поколения готовност и възторг за доброволна служба за свободата, независимостта и обединителните идеали на народа ни, внасям, г-да народни представители, този законопроект за отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавния покрит недвижим имот, находящ се в София, ул. Московска № 23, за изграждане величествен „Дом-паметник“ на българското опълчение.

Гр. София, 20 март 1943 г.

Министър на земеделието и държавните имоти:

Инж. Хр. Петров:

(ЗАКОНОПРОЕКТ

за отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София — ул. Московска № 23

Чл. 1. Отстъпва се на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София — ул. Московска № 23, състоящ се от: а) масивна сграда от зимник, партер с три магазина и един етаж от 5 стаи, баня, кухня, клозет и таван, застроена върху 192 кв. метра; б) масивна сграда в двора от партер с три стаи, кухня и пр. и един етаж от три стаи, баня, кухня и таван, застроени върху 80.90 кв. метра; в) полумасивна сграда от партер с два магазина, застроена върху 85.40 кв. метра и общ дър 492.04 кв. метра, ири съседи: наследници на Димитър Шавкулов, дружество „Червен кръст“, етажна собственост „Джабаров“ и ул. Московска.

Чл. 2. Върху отстъпления недвижим имот Съюзът на македоно-одринските опълченски дружества в България да построи „Дом-паметник“, по одобрен план от Министерството на войната и на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

Чл. 3. Построената сграда да се именува „Дом-паметник на българското опълчение“. Същата сграда да служи за канцеларии на доброволческите организации: „Шипка“, „Сливница“, „Илинден“ и „Македоно-одринските опълчени“. Чл. 4. Когато указаните в чл. 3 организации престанат да съществуват, „Дом-паметник“ преминава под управлението на Министерството на войната.)

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат на първо четене законопроекта за отстъпване от държавата на Съюза на македоно-одринските опълченски дружества в България държавен покрит недвижим имот, находящ се в София, ул. Московска № 23, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Министър Васил Радославов: Моля, спешност.

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Г-н министърът предлага, законопроектът да бъде приет, по спешност, и на второ четене.

Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Моля г-н докладчика да прочете законопроекта.

Докладчик Димитър Марчев: (Чете заглавието и чл. 1 на законопроекта)

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: По чл. 1 е постъпило писмено предложение от народните представители Андро Лул-

чев и Стефан Карайанов, с което предложение са съгласни г-н министърът на финансите и г-н министърът на земеделието, в смисъл към чл. 1 да се прибави забележка със следното съдържание:

„Нотариалният акт за собственост, както и необходимите по съставянето му документи се освобождават от всякакви държавни и общински такси, мита, берии, герб и др.“

Ще положа това предложение на гласуване.

Които г-да народни представители са съгласни с предложението на народните представители Андро Лулчев и Стефан Карайанов, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Които приемат заглавието на законопроекта и чл. 1, както се докладва от докладчика, с току-що приетото допълнение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчик Димитър Марчев: (Чете чл. 2)

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчик Димитър Марчев: (Чете чл. 3)

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчик Димитър Марчев: (Чете чл. 4)

Председателствующий д-р Петър Къосеванов: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Законопроектът е приет окончателно. (Ръкопискиания)

Минаваме на последната точка, единадесета, от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за възлагане на Министерския съвет уреждането на правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско пароходно дружество — гр. Варна.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Гето Кръстев: (Чете)

МОТИВИ

към законопреката за възлагане на Министерския съвет уреждането на правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско пароходно дружество в гр. Варна

Г-да народни представители! Българското търговско пароходно дружество с определение на Варненския областен съд от 18 февруари тази година е прекратено и оявено в ликвидация (справка оявление в „Държавен вестник“, брой 50, от 6 март 1943 г.). Независимо от това частните носители на акциите, които имат около 2/3 от броя на всичките акции на дружеството, са изявили няколкократно своето желание да не участват занапред с държавата в това дружество.

За в бъдеще уреждането на българските морски пътища ще е от голямо значение за стопанството, като се има пред вид, че държавата разполага с обширни брегове не само на Черно море, но и на Бяло море. Създаването на един голям търговски флот, който да обслужва морските търговски връзки на страната с чужбина, ще е от жизнено значение за народното стопанство.

Постройката и поддържането на един такъв флот обаче не е по силите на едно лице или дружество; само държавата, чиито средства са достатъчни, може да обзаведе нужното число кораби, които да задоволяват стопанските нужди на страната.

Тъй като дружеството се намира в период на ликвидация, за да се избягнат последствията на една търговска ликвидация, т. е. разпродажба на дружественото имущество, необходимо е това имущество — главно корабният парк, да се поеме от държавата срещу държавните акции като припадаща се квота от дружественото имущество, съгласно чл. 9 от устава и чл. 212 от търговския закон.

За уреждане на правоотношенията между частните лица, носители на акции, и държавата, необходимо е да се издадат постановления, които да прекъснат съдебната ликвидация, да се ликвидират всички правоотношения, като се определи начинът на ликвидацията, изплащането на припадаща се квота от дружествения имот на акционерите, като дружеството остане да съществува под разпоредите на държавата и занапред.

Следствие на това, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате тук приложения законопроект за възлагане на Министерския съвет уреждането правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско пароходно дружество — гр. Варна.

Гр. София, 20 март 1943 г.

Министър на железниците, пощите и телеграфите: **Инж. В. Радославов**

ЗАКОНОПРОЕКТ

за възлагане на Министерския съвет уреждането правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско пароходно дружество — гр. Варна

Чл. 1. Възлага се на Министерския съвет да определи начинът за окончателното уреждане и ликвидиране правоотношенията между държавата и частните носители на акции на Българското търговско пароходно дружество — акционерно дружество — гр. Варна, в ликвидация.

Чл. 2. Сключените по този повод договори се освобождават от всякакви данъци, берии, гербов налог и др. по който и да е закон.“

Председателствуваш д-р Петър Кьосеванов: Ще положа на гласуване. Които приемат на първо четене законопроекта за възлагане на Министерския съвет уреждане на правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско параходно дружество — гр. Варна, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

За утре, 28 март, 10 ч., председателството, в съгласие с Министерския съвет, предлага следния дневен ред:

Одобрение на предложението:

1. За разрешаване износа, за нуждите на кафе-ресторанта на българския клуб в гр. Солун, като се освободят от износно мито и др., хранителни продукти и инвентарни предмети.

2. За освобождаване о. о. д-во „Победа“ от заплащане на вносни мита и др. за внасяните апарати и др. за филмоснимачна и киноиздателска дейност.

Подпредседател: Д-р ПЕТЪР КЬОСЕИВАНОВ

3. За продължение сроковете по някои вносни и временно износни декларации.

Второ четене на законопроектите:

4. За учредяване фонд „Подпомагане на студентите от Университета „Св. Климент Охридски“.

5. За допълнителен бюджетен кредит по бюджета на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни за 1940 бюджетна година.

6. За възлагане на Министерския съвет уреждането на правоотношенията между частните носители на акции и държавата на Българското търговско параходно дружество — гр. Варна.

Които са съгласни с предложението дневен ред, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Затварям заседанието.

(Затворено 18 ч. 40 м.)

ДИМИТЪР САРАДЖОВ
Секретари:

СТЕФАН БАГРИЛОВ

Началник на Стенографското отделение: ДОНЧО ДУКОВ